

Hallituksen esitys Eduskunnalle, joka koskee sopimuksia ja suosituksia, mitkä kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi on hyväksynyt yhdeksännellätoista istuntokaudellaan vuonna 1935.

Yhdeksännellätoista istuntokaudellaan 1935 on kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi hyväksynyt viisi sopimusehdotusta, jotka koskevat naisten pitämistä maanalaisissa töissä kaikenlaatuissa kaivoksissa, työajan rajoittamista hiilikaivoksissa, työajan lyhentämistä neljäänkymmenen tuntiin viikossa, kansainvälisen järjestelmän perustamista oikeuksien säilyttämiseksi työkyvyttömyys-, vanhuus- ja kuolemantapausvakuutuksessa sekä työajan lyhentämistä pullolasitehtaissa. Lisäksi on konferenssi hyväksynyt suosituksen, joka koskee nuorisotyöttömyyttä.

Edellä sanotuista sopimuksista esitetään jäljempänä kussakin tapauksessa erikseen mainituista syistä ratifioitaviksi naisten pitämistä maanalaisissa töissä kaikenlaatuissa kaivoksissa sekä työajan rajoittamista hiilikaivoksissa koskevat sopimukset. Esitystä seuraavassa tiedonannossa tehdään selkoa, mistä syistä muita edellä mainittuja sopimuksia ei tätä nykyä ole voitu ehdottaa Suomessa ratifioitaviksi. Niinikään tiedonannossa selostetaan, missä määrin nuorisotyöttömyyttä koskevan suosituksen sisältö meillä jo on toteutettu tai voidaan vastaisuudessa toteuttaa.

Oheiseen liitteeseen sisältyvät ratifioitaviksi esitettyjen sopimusten tekstit sekä kotimaisilla että alkuperäisellä kielellä sekä muiden sopimusten ja suosituksen tekstit

kotimaisilla kielillä. Yksityiskohtainen selostus työkonferenssin yhdeksännestätoista istunnosta sisältyy sosiaaliministeriön tiedonantojen sarjan numeroon XXXIX.

1. Sopimusehdotus, joka koskee naisten pitämistä maanpinnanalaisissa töissä kaikenlaatuissa kaivoksissa.

Sopimuksen mukaan pidetään kaivoksena jokaista yksityistä tai julkista yritystä maanpinnan alla olevien aineiden irrottamista varten. Tähän määritelmään sisältyvät myöskin avokaivokset, mikäli niitä voidaan pitää todellisina kaivoksina. Näissä kaivoksissa on kielletty pitämästä maanpinnanalaisissa töissä naispuolisia työntekijöitä ikään katsomatta. Sopimuksessa on kuitenkin edellytetty, että kukin maa voi jättää puheenaolevan kiellon ulkopuolelle henkilöt, jotka eivät ole kaivoksissa varsinaisina työntekijöinä. Tällaisina henkilöinä mainitaan työnjohtajat, jotka eivät suorita ruumiillista työtä, terveydenhoidollisissa tai sosiaalisissa toimissa olevat, opinto- tai ammattikasvatustarkoituksessa kaivoksissa oleskelevat, sekä muut henkilöt, joiden tilapäisesti on laskeuduttava kaivoksen maanpinnanalaisiin osiin ammatinharjoittamista varten, joka ei ole ruumiillista työtä.

Suomessa ei puheenaolevassa suhteessa ole määräyksiä olemassa täysi-ikäisiin naisiin nähden. Sensijaan lasten ja nuorten henkilöiden käyttämisestä ammattityöhön 31 päivänä heinäkuuta 1929 annetun lain 8 § kieltää käyttämästä lasta ja nuorta henkilöä m. m. työhön kivilouhimoissa ja maanalaisissa kaivoksissa sekä muuhunkin sellaiseen työhön, joka liikarasituksen tahi terveys- tai tapaturmavaaran vuoksi saattaa vahingoittaa hänen terveystänsä tai ehkäistä hänen ruumiinkehitystään taikka joka siveellisessä suhteessa voi olla hänelle vaarallista. Lapsella tarkoitetaan edellä mainitussa laissa henkilöä, joka ei ole täyttänyt 15 vuotta, ja nuorella henkilöllä henkilöä, joka on täyttänyt 15, mutta ei 18 vuotta. Vaikka 18 vuotta vanhempien naisten työssä pitäminen kaivoksissa ei siis olekaan Suomen lainsäädännössä kielletty, ei meillä naisia varsinaiseen kaivostyöhön käytetä.

Kun periaatteellisesti on pidettävä oikeana, että naistyövoiman käyttäminen erikoisen vaarallisissa ja raskaissa töissä kielletään, on sopimuksen tarkoitus täysin hyväksyttävä. Antaessaan tätä asiaa koskevan vastauksen kansainväliselle työtoimistolle onkin Suomen hallitus asettunut puoltamaan puheenaolevaa säännöstelyä. Jotta sopimus voitaisiin Suomessa ratifioida, on kuitenkin maamme lainsäädäntö sitä ennen saatettava sopimuksen mukaiseksi. Eduskunnalle annetaankin samalla tätä tarkoitava esitys.

Yllä esitettyyn viitaten esitetään hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti:

että Eduskunta puolestaan päättäisi hyväksyä kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1935 hyväksymän sopimuksen, joka koskee naisten pitämistä maanpinnanalaisissa töissä kaikenlaatuisissa kaivoksissa.

2. Sopimusehdotus, joka koskee työajan rajoittamista hiilikaivoksissa. (Muutettu 1935).

Työajasta hiilikaivoksissa hyväksyi Kansainvälinen työkonferenssi 1931 sopimuksen, jossa sanottu työaika rajoitettiin yleensä 7 tuntiin 45 minuuttiin vuorokaudessa. Tämän sopimuksen, jolla ei meidän maallemme ole välitöntä merkitystä, ehdotti hallitus Eduskunnalle 1934 annetussa esityksessä ratifioitavaksi, viitaten yleisiin työväensuojelusyihin ja tuotantokustannusten tasoittamiseen eri maiden kesken. Samalla huomautettiin kuitenkin olevan asianmukaista, ettei ratifiointia lopullisesti toimiteta, ennenkuin ne maat, joita sopimus lähinnä koskee, ovat sen ratifioineet. Kun erinäiset kohdat sopimuksessa näiden maiden käsityksen mukaan estivät ratifioinnin, jäi se tärkeimmissä hiilentuottomaissa ratifioimatta. Tästä syystä ei sitä myöskään meidän maamme taholta ole ratifioitu.

Jotta voitaisiin poistaa ne käytännölliset vaikeudet, mitkä olivat esteenä sopimuksen soveltamiselle, otettiin asia 1935 vuoden työkonferenssissa asianomaisten maiden puolelta tapahtuneen ennakkovalmistelun jälkeen uudestaan esille. Tällöin hyväksyttiin sopimukseen eräitä muutoksia, jotka koskevat sunnuntai- ja juhlapäivinä suoritettua työtä, koko vuorokauden jatkuvaa työtä, maanalla toimivien varastonhoitajien ja nostolaitteiden, koneenkäyttäjien ja veturinkuljettajien työtä sekä näiden apulaisten työtä.

Kun kosketellut muutokset helpottavat sopimuksen ratifiointia niissä maissa, joita se lähemmin koskee, ja kun meillä edellä mainituista syistä on suhtauduttu myönteisesti jo alkuperäisen sopimuksen ratifiointiin, näyttää asianmukaiselta, että maamme ratifioi puheenaolevan muutetun sopimuksen, edellytyksellä, että tärkeimmät hiilentuottomaat sitä ennen ovat sen ratifioineet.

Yllä esitettyyn viitaten esitetään siis hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti:

että Eduskunta puolestaan päät-

täisi hyväksyä kansainvälisen työkonferenssin 1935 hyväksymän muutetun sopimuksen, joka koskee työajan rajoittamista hiihtakaivoksissa.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1937.

Tasavallan Presidentti

KYÖSTI KALLIO.

Sosiaaliministeri *T. Jauhonen.*

Tiedonanto,

joka koskee kansainvälisen työjärjestön yleisen konferenssin 1935 hyväksymiä sopimuksia, joita ei esitetä ratifioitaviksi, sekä saman konferenssin hyväksymää suositusta.

1. Sopimusehdotus, joka koskee työajan lyhentämistä neljäänkymmeneen tuntiin viikossa.

Kysymys työajan lyhentämisestä 40-tunnin työviikkoa silmälläpitäen otettiin käsiteltäväksi jo tammikuussa 1933 pidetyssä asiantuntijakonferenssissa, minkä jälkeen työkonferenssi käsittelee kysymystä yleiskeskustelussa keväällä 1933 ja lopullisesti keväällä 1934. Viimeksimainitussa käsitelystä ei riittävä enemmistö kannattanut asiaa koskevaa sopimusta, joka sen vuoksi sillä kertaa raukesi. Kysymys otettiin kuitenkin uudestaan esille keväällä 1935 pidetyssä konferenssissa. Tällöin ehdotettiin, että asiassa hyväksyttäisiin sekä yleinen periaatteellinen sopimus sekä joukko eri teollisuusalojen työaikaa koskevia erikoissopimuksia. Konferenssi hyväksyi yleis-sopimuksen sekä pullolasitehtaita koskevan erikoissopimuksen, hyläten sillä kertaa muut ehdotetut erikoissopimukset.

Yleissopimuksen mukaan, mistä tässä on kysymys, jäsenvaltio, joka sen ratifioi, selittää kannattavansa 40-tunnin viikon periaatetta siten sovellettuna, ettei se aiheuta työntekijäin elintason alenemista. Ratifioinut jäsenvaltio selittää niinkään kannattavansa sellaisiin toimenpiteisiin ryhtymistä tai niiden edistämistä, joiden katsotaan voivan johtaa tähän päämäärään. Tämä sopimus ei suoranaisesti velvoita soveltamaan 40-tunnin työaikaa määrättyllä alalla, ellei asianomainen maa samalla ole

ratifioinut sanottua alaa koskevaa erikoissopimusta.

Vastattaessa asiaa koskevaan tiedusteluun on Suomen taholta huomautettu, että tilanne meillä poikkeaa kehittyneissä teollisuusmaissa vallitsevasta tilanteesta. Työttömyys, joka on esitetty pääasialliseksi syyksi tähän työajan lyhentämiseen, on täällä huomattavasti lievempi kuin sanotuissa maissa. Myöskään tuotannon rationalisointi ja mekanisointi, joiden on katsottu helpottavan työajan lyhentämistä, eivät usealla tuotannon alalla ole täällä samassa määrin kehittyneet kuin vanhemmissa teollisuusmaissa. Ottaen lisäksi huomioon ilmastollisista olosuhteista ja matkojen pituudesta teollisuustyölle johtuvat vaikeudet on Suomen taholta annetussa vastauksessa asetettu sille kannalle, ettei täällä ollut edellytyksiä työajan yleiseen lyhentämiseen teollisuudessa 40 tunniksi. Kun tilanne sen jälkeen puheenaolevassa suhteessa ei ole olennaisesti muuttunut, ei maallamme tätä nykyä näytä olevan aiheutta puheenaolevan sopimuksen ratifioimiseen.

2. Sopimusehdotus, joka koskee kansainvälisen järjestelmän perustamista oikeuksien säilyttämiseksi työkyvyttömyys-, vanhuus- ja kuolemantapausvakuutuksessa.

Sopimus tarkoittaa niin hyvin muodostumassa olevien kuin jo hankittujen oikeuksien säilyttämistä työkyvyttömyys-, vanhuus- ja kuolemantapausvakuutuksessa, va-

kuutetun siirtyessä maasta toiseen. Mikäli on kysymys muodostumassa olevien oikeuksien säilyttämisestä, on sopimuksessa yksityiskohtaiset säännökset siitä, miten ne ajat, jolloin henkilö on ollut vakuutettuna, lasketaan yhteen. Suoritusmäärään nähden on voimassa sen maan lainsäädäntö, josta henkilö on oikeutettu saamaan korvauksen. Sopimus koskee vain vakuutetulle itselleen tulevaa korvausta eikä lääkärin- ja sairaushoidon kustannuksia. Kunkin maan vakuutuslaitos on oikeutettu jättämään huomioonottamatta vakuutusjakson, joka on 26 maksuviikkoa lyhyempi. Vakuutetun ei tarvitse anoa suoritusta muuta kuin yhdeltä niistä laitoksista, joihin hän on kuulunut. Tämän laitoksen on järjestettävä asia niiden vakuutuslaitosten kanssa, joita asia koskee. Sellaiseen jäsenvaltioon nähden, jonka lainsäädäntö ei peitä sitä vastuuvaaaraa, mistä suoritusta pyydetään, voidaan kieltäytyä suoritusta antamasta.

Mitä tulee jo hankittujen oikeuksien säilyttämiseen, saavat henkilöt, jotka ovat kuuluneet jonkin jäsenvaltion vakuutuslaitokseen, sekä heidän oikeudenomistajansa, täysin nauttia niitä suorituksia, joihin heillä vakuutuksen nojalla on oikeus, jos he asuvat jonkin jäsenvaltion alueella, kansalaisuuteen katsomatta, sekä, jos he ovat jonkin jäsenvaltion kansalaisia, asuinpaikkaansa katsomatta. Eläkeosia, eläkelisäyksiä ja eläkeavustuksia, jotka suoritetaan yleisistä varoista, ei kuitenkaan tarvitse suorittaa henkilöille, jotka eivät ole jonkin jäsenvaltion kansalaisia. Kansalaisuuteen tai asuinpaikkaan katsomatta maksettavaa eläkettä alkoon vaihdettako kertamaksuun, joka alittaa eläkkeen pääoma-arvon.

Jäsenvaltion ja viranomaisten vakuutuslaitosten on avustettava keskinäisesti toisiaan sopimuksen soveltamiseksi, varsinkin jotta saataisiin selville, täyttävätkö henkilöt, jotka saavat vakuutussuorituksia, niiden saamiseen vaadittavat ehdot. Tällai-

nen avustus korvataan avustusta antaneen vakuutuslaitoksen tai viranomaisen taksan tai todellisten kulujen mukaan, mikäli toisin ei ole sovittu. Jäsenvaltio, joka ratifioi-dessaan ei vielä ole perustanut eläkejärjestelmää, sitoutuu 12 kuukauden kuluessa perustamaan pakollisen vakuutuksen, joka oikeuttaa eläkkeeseen viimeistään 65 vuoden iässä tai joka peittää vanhuus-, työkyvyttömyys- ja kuolemantapausvastuun ja joka molemmissa tapauksissa käsittää teollisuuden ja kaupan alalla palkannauttijain enemmistön tai ainakin pääasialliset osat siitä. Eräin poikkeuksin sitoutuvat jäsenvaltiot kohtelevaan muiden jäsenvaltioiden kansalaisia samalla tavalla kuin omia kansalaisiaan sekä pakolliseen vakuutukseen liittymiseen että vakuutus suorituksiin nähden. Jäsenvaltioiden avuksi sopimuksen soveltamisessa perustetaan kansainvälisen työtoimiston yhteyteen valiokunta, johon m. m. kuuluu yksi edustaja jokaista jäsenvaltiota kohti. Sopimus sisältää sitaipaitsi joukon muitakin yksityiskohtaisia, asiaa koskevia säännöksiä.

Antaessaan vastauksen puheenaolevaa asiaa koskevaan kyselyyn on Suomen taholta ilmoitettu, että asiaa ei voida yksityiskohtaisesti käsitellä, koska meillä ei ole voimassa työkyvyttömyys-, vanhuus- ja kuolemantapausvakuutusta. Sittenmin on valmistunut lakiehdotus kansanvakuutuksesta, josta Eduskunnalle on annettu esitys, joka koskee työkyvyttömyys-, vanhuus- ja orpovakuutusta. Tämä lakiehdotus on kuitenkin laadittu lähinnä maan omia olosuhteita silmälläpitäen, eikä se kaikissa suhteissa täytä puheenaolevan kansainvälisen sopimuksen vaatimuksia. Kun lisäksi muutenkin on vaikeata tätä nykyä arvostella, voiko meidän maamme sitoutua niihin velvoituksiin, joita sopimus tuo mukanaan, on maaltamme katsottu puuttuvan edellytyksiä ratifoida tämä sopimus.

3. *Sopimusehdotus, joka koskee työajan lyhentämistä pullolasitehtaissa.*

Kuten edellä 40-tunnin työviikkoa koskevaa yleissopimusta selostettaessa mainittiin, ehdotettiin työkonferenssille samalla hyväksyttäväksi useita työaikaa eri teollisuusaloilla koskevia erikoissopimuksia. Näistä tulikin työaikaa pullolasitehtaissa koskeva sopimus hyväksytyksi. Sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka pullolasitehtaissa, joissa pulloja valmistetaan automaattisilla koneilla, työskentelevät toisiaan seuraavissa työvuoroissa, ja joita käytetään töihin, mitkä tarkoittavat kaasugeneraattorien, vannauunien, automaattisten koneiden ja jäähdytysuunien käyttöä, tai tehtäviin, jotka liittyvät mainittuihin töihin. Sanalla „pullo” tarkoitetaan sopimuksessa muitakin samanlaatuisia lasiesineitä, joita valmistetaan käyttämällä samaa menetelmää kuin pulloja valmistettaessa. Sopimuksen tarkoittamia työntekijöitä olisi pidettävä työssä nelivuororajestelmää noudattaen siten, ettei heidän työaikansa ylittäisi 42 tunnin keskimäärää viikossa, laskettuna neljän viikon ajanjaksoa kohti, sekä ettei työvuoron työaika ylitä 8 tuntia. Kahden työvuoron välisen lepoajan tulee olla vähintään 16 tuntia, paitsi työkontien työaikajärjestystä muutettaessa. Lisäksi on sopimuksessa määräyksiä poikkeuksista, jotka ovat sallittuja eräissä tapauksissa ylityötuntien korvaamisesta, työnantajan velvollisuuksista sopimuksen soveltamiseksi sekä sopimuksen suhteesta työnantajan ja työntekijän välisiin sopimuksiin.

Meidän maassamme on vain harvoja tehtaita, jotka valmistavat sopimuksen tarkoittamia tuotteita, eikä niissä työskentelevän työväen keskuudessa ole olemassa työttömyyttä. Päinvastoin on täysin ammattitaitoisesta työväestä ilmennyt puutetta, minkä vuoksi näihin töihin osittain on ollut käytettävä ulkomaistakin työvoimaa. Näistä syistä, ja viitaten siihen, mitä edellä on

sanottu 40-tunnin työviikon toteuttamisesta meillä yleensä, ei puheenaolevaa sopimusta ole katsottu voitavan maassamme ratifioida.

4. *Suositus ehdotus, joka koskee nuorisotyöttömyyttä.*

Huomauttaen m. m., että työkonferenssi 1934 on hyväksynyt sopimusehdotuksen ja suosituksen, jotka koskevat työttömyysvakuutusta ja muita työttömien avustusmuotoja, konferenssi on hyväksynyt yksityiskohtaisen suosituksen erikoisesti nuorisotyöttömyydestä. Suosituksen mukaan olisi ensinnäkin sekä oppivelvollisuuden että työhön pääsyn minimi-ikä vahvistettava vähintään 15 vuodeksi. Lisäksi olisi niille 18 vuotta nuoremmille henkilöille, jotka eivät saa sopivaa työskentelyä, edelleen annettava opetusta, kunnes he saavat sopivaa työtä. Pidentetyn opetuksen tulisi olla luonteeltaan etupäässä ammatillista. Siltä, joka kieltäytyy ilman pätevää syytä ottamasta osaa puheenaolevaan opetukseen, voidaan kieltää oikeus työttömyysavustukseen. Nuorille työttömille 18—24 ikävuoteen saakka olisi ammattikasvatusta varten järjestettävä kursseja tai erikoisia keskuksia, joista suosituksen sisältyy tarkempia määräyksiä. M. m. huomautetaan, että osanoton näihin työkeskuksiin tulee olla vapaaehtoista, ja että niistä ei saa muodostua laitoksia sotilaallista kasvatusta varten, että keskuksien ei saa kilpailla säännöllisissä töissä olevien työntekijäin kanssa, ja että niissä työskenteleville on täysihoidon lisäksi annettava rahapalkkaa. Työkeskusten ohella suositellaan myöskin erikoisia yleisiä töitä järjestettäväksi nuorille työttömille, lähinnä silmälläpitäen heidän ammattikehitystään.

Julkisen työnvälityksen tulisi järjestää erikoisia elimiä nuorison työnvälitystä varten, johon liittyisi myöskin ammattiohjaus. Tästä erikoistyonvälityksestä annetaan tarkempia määräyksiä. Vihdoin on suosituks-

sessä määräyksiä nuorten työttömien vapaa-ajan käytöstä, puutteessa olevien avustamisesta ja työttömyystilastosta. Viimeksi mainitussa suhteessa suositellaan 25 vuotta nuoremmat työttömät erikseen mainittavaksi työttömyystilastossa.

Nuorisotyöttömyyttä koskeva suositus sisältää lukuisia ehdotuksia, jotka yleensä ovat varteenotettavia. Useita niistä onkin Suomessa noudatettu. Siten pyritään meillä tehostetun jatko-opetuksen avulla poistamaan se haitta, mikä syntyy siitä, että nuori henkilö ei heti oppivelvollisuuden päätettyään työväensuojelulakien vuoksi voi saada ansiotyötä. Yleensäkin on meillä pyritty entistä enemmän tehostamaan ammattiopetusta, jotta nuoret henkilöt suuremman ammattipätevyytensä nojalla helpommin voisivat välttää työttömyyttä. Erikoisesti nuorisotyöttömyyttä silmälläpitäen on meillä järjestetty m. m. koko viime pulakauden ajan ammattikursseja sekä mies- että naispuolisille työttömille. Näillä kursseilla on vuosina 1932—1935 ollut suunnilleen 3,000 25 vuotta nuorempaa miestä ja suunnilleen 4,500 samanikäistä naista saanut ammattiopetusta. Ammattikursseihin osaaottaville on myöskin suoritettu työttömyysavustusta rahassa. Kurssitoiminnan tarkastusta varten, erikokoisesti mikäli koskee työttömiä naisia, on sosiaaliministeriössä toiminut erikoinen tarkastaja.

Työttömiä nuorukaisia varten ryhdyttiin sitäpaitsi 1933 järjestämään nuorisosiirtoloita ja työsiirtoloita. Edellisiä 21 vuotta nuorempia ja jälkimmäisiä 21—25 vuotiaita varten. Näissä siirtoloissa, joihin osanotto on ollut vapaaehtoista ja joissa on varattu paikkoja niille kunnille, joissa nuorisotyöttömyyttä erikoisesti on ilmennyt, on vuosina 1933—1936 ollut keskimäärin vuosittain 150—200 nuorukaista. Siirtolatoiminnan johtoa ja valvontaa varten on sosiaaliministeriön yhteydessä toiminut erikoinen siirtolatoimikunta ja siirtolatoiminnan johtaja. Nuorisotyöttömyyden huomattavasti vähennyttyä on niin hyvin kurssi- kuin siirtolatoimintaa vastaavasti supistettu.

Uuden työnvälityslain tultua voimaan kuluvan vuoden alusta on suurempien asutuskeskusten työnvälitystoimistoihin järjestetty erikoiset osastot nuorisotyönvälitystä varten, kuten laki edellyttää. Myöskin ammattiohjausta on tarkoitus ottaa käytäntöön. Mitä tulee työttömyystilastoon, ei yleinen tilasto meillä osoita erikseen 25 vuotta nuorempien työttömien määrää, mutta aika ajoin on näistä työttömistä toimitettu erikoistiedusteluja, jotka sisältävät asiasta hyvinkin yksityiskohtaisia tietoja.

Kuten edellä esitetystä selviää, on meillä huomattavassa määrässä jo toteutettu suosituksen sisältö, ja pyritään sitä vastaisuudessaakin toteuttamaan.

I. Ratifioitaviksi esitettyjen sopimusehdotusten tekstit.

1. Sopimusehdotus (N:o 45), joka koskee naisten pitämistä maanpinnanalaisissa töissä kaikenlaatuisissa kaivoksissa.

Kansainliiton kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

kokoonnuttuaan kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsumana Genèveen 4 päivänä kesäkuuta 1935 yhdeksänteentoista istuntoonsa, ja

päätettyään hyväksyä erinäisiä esityksiä, jotka koskevat naisten pitämistä maanpinnanalaisissa töissä kaikenlaatuisissa kaivoksissa, mikä asia on toisena ohjelmakohtana istunnon päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä esitykset saavat kansainvälisen sopimusehdotuksen muodon,

hyväksyy tänä 21 päivänä kesäkuuta 1935 seuraavan sopimusehdotuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee maanpinnanalaisia töitä (naiset), 1935”:

1 artikla.

Tämän sopimuksen soveltamisessa tarkoitetaan sanalla „kaivos” jokaista yksityistä tai julkista yritystä maanpinnan alla olevien aineiden irroittamista varten.

2 artikla.

Naista älköön, ikään katsomatta, käytetäkö töissä maanpinnan alla kaivoksissa.

3 artikla.

Kansallinen lainsäädäntö voi vapauttaa yllämainitusta kiellosta:

a) henkilöt, jotka ovat johtavassa asemassa eivätkä suorita ruumiillista työtä;

b) henkilöt, joita käytetään terveydenhoidolliseen tai sosiaaliseen toimeen;

c) henkilöt, jotka opintoaikanaan ammatikasvatustaan varten viettävät jonkin ajan kaivoksen maanalaisissa osissa;

d) muut henkilöt, joiden tilapäisesti on laskeuduttava kaivoksen maanalaisiin osiin ammatin harjoittamista varten, joka ei ole ruumiillista työtä.

4 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifiointit on ilmoitettava kansainliiton pääsihteerille ja on hänen ne rekisteröitävä.

5 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääsihteerin on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä, kun pääsihteerin on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit.

3. Sen jälkeen tämä sopimus tulee voimaan kuhunkin jäsenvaltioon nähden kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi rekisteröitiin.

6 artikla.

Niin pian kuin kahden kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltion ratifiointit on rekisteröity, on kansainliiton pääsihteerin ilmoitettava siitä kaikille kansainvälisen työ-

järjestön jäsenvaltioille. Hänen on niinkään ilmoitettava näille niiden ratifiointien rekisteröinnit, jotka muut järjestön jäsenvaltiot myöhemmin ilmoittavat hänelle.

7 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi, sittenkun kymmenen vuotta on kulunut siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, irtisanoa sen kirjelmällä, joka annetaan kansainliiton pääsihteerille ja jonka hän rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen eikä vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenvuotiskauden päättymisestä käytä tässä artiklassa säädettyä irtisanomisoikeutta, on sidottu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen, huomioonottaen tässä sopimuksessa määrätyt ehdot, irtisanoa sopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päättyessä.

8 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden päätyttyä tämän sopimuksen voimaantulopäivästä lukien on kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston esitettävä yleiselle konferenssille selostus sopimuksen soveltami-

sesta ja otettava harkittavaksi, onko syytä ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen muuttamisesta kokonaan tai osittain.

9 artikla.

1. Jos konferenssi hyväksyisi uuden sopimuksen, joka muuttaa tämän sopimuksen kokonaan tai osittain, eikä uusi sopimus toisin määrää:

a) katsotaan se seikka, että joku jäsenvaltio on ratifioinut uuden, muutoksia sisältävän sopimuksen, jos tämä on tullut voimaan, semmoisenaan tämän sopimuksen irtisanomiseksi huolimatta siitä, mitä 7 artiklassa edellä säädetään;

b) eivät jäsenvaltiot siitä päivästä lukien, jona uusi, muutoksia sisältävä sopimus tulee voimaan, enää voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus nykyisessä muodossaan ja nykyisen sisältöisenä voimaan niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää uutta sopimusta.

10 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaakin pidettävä alkuperäisenä.

Teksti alkuperäisillä kielillä.

Projet de convention [N° 45] concernant l'emploi des femmes aux travaux souterrains dans les mines de toutes catégories.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 4 juin 1935 en sa dix-neuvième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'emploi des femmes aux travaux souterrains dans les mines de toutes catégories, question qui constitue le deuxième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce vingt et unième jour de juin mil neuf cent trente-cinq, le projet de convention ci-après qui sera dénommé Convention des travaux souterrains (femmes), 1935:

Article 1.

Pour l'application de la présente convention, le terme „mine” s'entend de toute entreprise, soit publique soit privée, pour l'extraction de substances situées endessous du sol.

Article 2.

Aucune personne du sexe féminin, quel que soit son âge, ne peut être employée aux travaux souterrains dans les mines.

Draft convention [No. 45] concerning the employment of women on underground work in mines of all kinds.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Nineteenth Session on 4 June 1935, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the employment of women on underground work in mines of all kinds, which is the second item on the Agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Draft International Convention,

adopts, this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and thirty-five, the following Draft Convention which may be cited as the Underground Work (Women) Convention, 1935:

Article 1.

For the purpose of this Convention, the term „mine” includes any undertaking, whether public or private, for the extraction of any substance from under the surface of the earth.

Article 2.

No female, whatever her age, shall be employed on underground work in any mine.

Article 3.

La législation nationale pourra exempter de l'interdiction susmentionnée:

- a) les personnes occupant un poste de direction qui n'effectuent pas un travail manuel;
- b) les personnes occupées dans les services sanitaires et sociaux; les personnes en cours d'études admises à effectuer un stage dans les parties souterraines d'une mine en vue de leur formation professionnelle;
- d) toutes autres personnes appelées occasionnellement à descendre dans les parties souterraines d'une mine pour l'exercice d'une profession de caractère non manuel.

Article 4.

Les ratifications officielles de la présente convention seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 5.

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Secrétaire général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Secrétaire général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 6.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistre-

Article 3.

National laws or regulations may exempt from the above prohibition:

- (a) females holding positions of management who do not perform manual work;
- (b) females employed in health and welfare services;
- (c) females who, in the course of their studies, spend a period of training in the underground parts of a mine; and
- (d) any other females who may occasionally have to enter the underground parts of a mine for the purpose of a non-manual occupation.

Article 4.

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 5.

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Secretary-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Secretary-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 6.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifica-

ment des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 7.

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années, et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 8.

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'insérer à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 9.

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonob-

tions which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 7.

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 8.

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 9.

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denun-

stant l'article 7 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;

- b), à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 10.

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

ciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 7 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 10.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

2. Sopimusehdotus (N:o 46), joka koskee työajan rajoittamista hiilikaivoksissa (muutettu 1935).

Kansainliiton kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

kokoonnuttuaan kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsumana Genèveen 4 päivänä kesäkuuta 1935 yhdeksänteentoista istuntoonsa, ja

päätettyään hyväksyä erinäisiä esityksiä, jotka koskevat konferenssin viidennessätoista istunnossaan hyväksymän työajan rajoittamista hiilikaivoksissa koskevan sopimuksen osittaista muuttamista, mikä kysymys on seitsemäntenä ohjelmakohtana istunnon päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä esitykset saavat kansainvälisen sopimusehdotuksen muodon,

hyväksyy tänä 21 päivänä kesäkuuta 1935 seuraavan sopimusehdotuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus (muutettu), joka koskee työaikaa (hiilikaivoksissa), 1935”:

1 artikla.

1. Tätä sopimusta sovelletaan kaikkiin hiilikaivoksiin, s. o. jokaiseen kaivokseen, josta irroitetaan yksinomaan kivihiiltä tai ruskohiiltä tahi pääasiallisesti kivihiiltä tai ruskohiiltä samanaikaisesti kuin muita mineraaleja.

2. Tässä sopimuksessa ymmärretään „ruskahiilikaivoksella” jokaista kaivosta, josta irroitetaan hiiltä, joka on myöhemmältä geoloogiselta ajalta kuin kivihiilikaudelta.

2 artikla.

Tässä sopimuksessa ymmärretään „työntekijällä”:

a) maanalaisissa hiilikaivoksissa: jokaista henkilöä, joka työskentelee töissä maan alla, katsomatta siihen, mikä yritys pitää häntä työssä ja minkälaisuista on työ, jossa häntä pidetään, lukuunottamatta kuitenkaan sellaisia henkilöitä, jotka toimivat valvojina tai ovat johtavassa asemassa eivätkä tavallisesti ota osaa mihinkään ruumiilliseen työhön;

b) päivänvalossa olevissa hiilikaivoksissa: jokaista henkilöä, joka välillisesti tai välittömästi työskentelee hiilen irroittamisessa, lukuunottamatta kuitenkaan sellaisia henkilöitä, jotka toimivat valvojina tai ovat johtavassa asemassa eivätkä tavallisesti ota osaa mihinkään ruumiilliseen työhön.

3 artikla.

1. Työajalla maanalaisissa kivihiilikaivoksissa ymmärretään oloaikaa kaivoksessa, määrättyinä seuraavalla tavalla:

a) oloaikana maanalaisessa kaivoksessa pidetään aikaa, joka kuluu siitä hetkestä, jolloin työntekijä astuu hissikoriin laskeutukseen alas, siihen hetkeen, jolloin hän nousun jälkeen jättää sen;

b) kaivoksissa, joissa sisäänkäynti tapahtuu tunnelia myöten, pidetään oloaikana kaivoksessa aikaa, joka kuluu siitä hetkestä, jolloin työntekijä astuu sisään tunnelin aukosta, siihen hetkeen, jolloin hän palaa maanpinnalle.

2. Missään maanalaisessa kivihiilikaivoksessa älköön työntekijän oloaika kaivoksessa ylittääkö seitsemää tuntia neljäkymmentäviittä minuuttia päivässä.

4 artikla.

Tämän sopimuksen määräykset katsotaan täytetyiksi, jos aika, joka kuluu siitä hetkestä, jolloin työkunnan tai muun ryhmän ensimmäiset työntekijät jättävät maanpinnan, siihen hetkeen, jolloin he jälleen saapuvat maanpinnalle, on sama kuin 3 artiklan 2 kohdassa on mainittu. Työkunnan tai ryhmän laskeutumisen ja nousun järjestyksen ja ajan tulee lisäksi olla suunnilleen sama.

5 artikla.

1. Lukuunottamatta tämän artiklan toisen kohdan määräyksiä katsotaan tämän sopimuksen määräykset huomioonotetuiksi, jos kansallinen lainsäädäntö säättää, että kaivoksessaoloajan laskemista varten työntekijäin lasku- ja nousuajaksi on otettava „punnittu” keskiarvo koko maan kaikkien työkuntien lasku- ja nousuajasta. Tällaisessa tapauksessa älköön se aika, joka kuluu siitä hetkestä, jolloin työkunnan viimeinen työntekijä jättää maanpinnan, siihen hetkeen, jolloin saman työkunnan ensimmäinen työntekijä jälleen saapuu maanpinnalle, missään kaivoksessa ylittääkö seitsemää tuntia viittätoista minuuttia; älköön kuitenkaan sallittako mitään työajan säännöstelyjärjestelmää, jonka mukaan erikoiseksi työntekijäryhmäksi katsottujen hakkaajien keskimääräinen työaika ylittäisi muiden saman työkunnan maanalaisissa töissä työskentelevien työntekijäin työajan.

2. Jokaisen jäsenvaltion, joka sovelletutuaan tässä artiklassa tarkoitettua menettelytapaa myöhemmin ryhtyy soveltamaan 3 ja 4 artiklan määräyksiä, on tehtävä tämä muutos samanaikaisesti koko maassa eikä vain jossakin sen osassa.

6 artikla.

1. Työntekijöitä ei saa pitää töissä maanalla hiilikaivoksissa sunnuntaisin tai laissa määrättyinä juhlapäivinä.

Kuitenkin pidetään edelläoleva määräys täytettynä, jos työntekijät nauttivat kahdenkymmenenneljän perättäisen tunnin lepoaikaa, joista ainakin kahdeksantoista sattuu sunnuntai- tai laissa määrättylle yleiselle juhlapäivälle.

2. Kansallinen lainsäädäntö sallikoon kahdeksaatoista vuotta vanhempiin työntekijöihin nähden seuraavat poikkeukset edellisestä kohdasta:

a) töihin nähden, joita laatunsa puolesta on suoritettava keskeyttämättä;

b) töihin nähden, jotka koskevat ilmanvaihtoa kaivoksessa, vahinkojen estämistä tätä tarkoittavissa laitteissa tai kaivoksen suojelemista sekä töihin nähden, jotka tarkoittavat ensiapua onnettomuus- tai sairaustapauksissa tahi eläimille annettavaa hoitoa;

c) kaivoksissa suoritettavaan mittaustyöhön nähden, kun tätä työtä ei voida suorittaa muina päivinä keskeyttämättä tai häiritsemättä työskentelyä;

d) koneissa tai muissa käyttölaitteissa suoritettaviin kiireellisiin töihin nähden, joita ei voida suorittaa säännöllisenä työskentelyaikana, sekä muissa kiireellisissä tai poikkeuksellisissa tapauksissa, jotka sattuvat yrittäjän tahdosta riippumatta.

3. Asianomaisten viranomaisten on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin, ettei mitään työtä suoriteta sunnuntaisin tai laissa määrättyinä yleisinä juhlapäivinä yli sen, mitä tässä artiklassa sallitaan.

4. Tämän artiklan 2 kohdassa sallituista töistä suoritettavan palkan tulee vähintään kahdellakymmenelläviidellä prosentilla ylittää normaalipalkan.

5. Työntekijöille, joita suuressa määrin käytetään tämän artiklan 2 kohdassa mainittuihin töihin, on suotava joko sitä korvaava lepoaika tai kohtuullinen palkankorotus yli sen, mitä tämän artiklan 4 kohdassa

säädetään. Yksityiskohdat tämän määräyksen soveltamisesta on säännösteltävä kansallisessa lainsäädännössä.

7 artikla.

Työntekijöihin nähden, joita pidetään työssä työmailla, jotka poikkeukselliset lämpösuhteet, kosteus tai muut seikat tekevät erikoisen epäterveellisiksi, on julkisen viranomaisen antamalla määräyksillä oloaika kaivoksessa vahvistettava 3, 4 ja 5 artiklassa säädettyä aikaa lyhyemmäksi.

8 artikla.

1. Julkisen viranomaisen antamissa aseuksissa sallittakoon, että 3, 4, 5 ja 7 artiklassa mainittuja aikarajoituksia ylitetään onnettomuuden sattuesssa tai uhatessa, force majeure- tapauksissa tai kun on tarpeellista suorittaa kiireellisiä töitä koneissa, työkaluissa tai muissa käyttölaitteissa kaivoksessa koneiden, työkalujen tai käyttölaitteiden vahingoittumisen johdosta, vaikkakin siitä johtuisi tilapäinen hiilentuotanto, mutta ainoastaan siinä määrin kuin on tarpeellista, jotta vältettäisiin vakavan häiriön syntyminen yrityksen säännöllisessä toiminnassa.

2. Julkisen viranomaisen antamissa aseuksissa sallittakoon, että 3, 4, 5 ja 7 artiklassa vahvistettuja aikarajoituksia ylitetään työntekijöihin nähden, joita pidetään töissä, jotka laatunsa puolesta on suoritettava keskeytymättä, tai teknillisissä tehtävissä, jotka ovat välttämättömiä työn valmistamiseksi ja lopettamiseksi säännöllisellä tavalla tai että seuraava työvuoro voisi siihen jälleen täydellisesti ryhtyä ja jotka eivät ole yhteydessä hiilen tuoton tai kuljetuksen kanssa. Täten sallittu työajan pidennys ei saa jokaiseen yksityiseen työntekijään nähden ylittää puolta tuntia päivässä, lukuunottamatta tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa mainituissa tapauksissa.

3. Julkisen viranomaisen antamissa aseuksissa sallittakoon 3, 4, 5 ja 7 artiklassa

vahvistettujen aikarajoitusten ylittäminen enemmällä kuin puolella tunnilla seuraaviin työntekijäryhmiin nähden:

a) työntekijöihin nähden, joiden läsnäolo on ehdottomasti välttämätön pumppu- ja tuuletuskoneiden tai sellaisten ilmanpuristuskoneiden käynnille, jotka ovat välttämättömiä tuuletusta varten;

b) varastonhoitajiin nähden maan alla;

c) hissikoneenkäyttäjiin ja veturinkuljettajiin sekä heidän välttämättömiin apulaisiinsa nähden.

Kuitenkaan älköön ketään edellämainittuihin ryhmiin kuuluvaa työntekijää, jota käytetään työhön, joka laatunsa puolesta on suoritettava keskeytymättä, pidettävä työssä enempää kuin kahdeksan tuntia päivässä, tähän lukematta aikaa, jonka työntekijä viettää kaivoksessa saavuttaakseen työpaikan ja palataakseen sieltä; kuitenkin on tämä aika joka tapauksessa supistettava vähimpään mahdolliseen määrään.

Sitäpaitsi on:

a) varastotyöntekijöihin nähden maan alla;

b) esimiehiin ja koneenkäyttäjiin nähden, joita kaivoskuilujen sisäosissa käytetään henkilökunnan kuljetukseen;

c) veturinkuljettajiin nähden, joita käytetään henkilökunnan kuljetukseen;

d) edellä b) ja c) kohdassa mainittujen työntekijäin välttämättömiin apulaisiin nähden;

pidennyksen pysyväisyys vahvistettava julkisen viranomaisen antamalla asetuksilla.

4. Julkisen viranomaisen antamissa aseuksissa sallittakoon, että 3, 4, 5 ja 7 artiklassa sekä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja aikarajoituksia ylitetään työntekijöihin nähden, joiden läsnäolo on aivan välttämätöntä maanalaisten pumppu-, tuuletus- tai ilmanpuristuskoneiden käyntiä varten, mutta ainoastaan siinä määrin kuin on välttämätöntä, jotta työaikajärjestyksen mukainen työkonttien määrääkainen vaihdos kävisi mahdolliseksi; tämän mää-

räyksen nojalla tapahtuneita ylityksiä ei ole pidettävä ylitunteina, kun ei ketään mainituista työntekijöistä kolmen viikon aikana pidetä työssä enempää kuin kaksikymmentäyksi työvuoroa, jotka ovat niin pitkiä kuin mitä asianomaisiin työntekijäryhmiin nähden säädetään tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa.

5. Säännöllisesti työskentelevissä kaivoksissa älköön niiden työntekijäin lukumäärä, joita tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetaan, milloinkaan ylittää viittä prosenttia kaivoksen koko henkilökunnasta.

6. Ylitunneista, joita suoritetaan tämän artiklan määräysten nojalla, on maksettava palkka, joka ainakin kahdellakymmenelläviidellä prosentilla ylittää normaalipalkan.

9 artikla.

1. Julkisen viranomaisen antamilla määräyksillä asetettakoon, yli sen mitä 8 artiklassa on määrätty, enintään kuudenkymmenen tunnin ylitunnit vuodessa koko maan yritysten käytettäväksi.

2. Näiltä ylitunneilta on maksettava palkka, joka vähintään kahdellakymmenelläviidellä prosentilla ylittää normaalipalkan.

10 artikla.

7, 8 ja 9 artiklassa mainitut asetukset on laadittava neuvoteltua asianomaisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa.

11 artikla.

Versaillesin sopimuksen 408 artiklassa ja muiden rauhansopimusten vastaavissa artikloissa määrättyjen vuosiraporttien tulee sisältää kaikki tarpeelliset tiedot niistä toimenpiteistä, joihin on ryhdytty työajan säännöstelemiseksi 3, 4 ja 5 artiklan mukaisesti. Niiden on sitäpaitsi annettava täydelliset tiedot 7, 8, 9, 12, 13 ja 14 artiklan nojalla annetuista asetuksista ja niiden sovelluttamisesta.

12 artikla.

Helpottaakseen tämän sopimuksen määräysten soveltamista on jokaisen kaivoksen johdon:

a) ilmoituksilla, jotka on asetettu näkyväälle paikalle kaivosaukon suulle tai muuhun sopivaan paikkaan, tai myös muulla julkisen viranomaisen hyväksymällä tavalla tiedoitettava ne kellomäärät, jolloin laskeutuminen ja nousu jokaisen työvuoron tai muun ryhmän työntekijöihin nähden alkaa ja milloin sen on oltava loppuun suoritettu.

Nämä kellomäärät on julkisen viranomaisen hyväksyttävä ja ne on määrättävä sillä tavalla, ettei kenenkään työntekijän oloaika kaivoksessa ylitä tässä sopimuksessa määrättyjä rajoja; sitten kuin kellomäärät on kerran ilmoitettu, älköön niitä muutetako ilman julkisen viranomaisen suostumusta ja ainoastaan sellaisella tiedonannolla ja sellaisella tavalla, jonka viranomainen on hyväksynyt;

b) kansallisen lainsäädännön määrämällä tavalla merkittävä luetteloon kaikki 8 ja 9 artiklan nojalla tapahtuneet työajan pidennykset.

13 artikla.

1. Maanalaisiin ruskohiilikaivoksiin sovelletaan tämän sopimuksen 3 ja 4 sekä 6—12 artiklaa seuraavin erikoismääräyksin:

a) Kansallisessa lainsäädännössä määrättyillä ehdoilla sallikoon asianomainen viranomainen, että kollektiiviseisauksia, jotka aiheuttavat keskeytyksen tuotannossa, ei lasketa kaivoksessa oloaikaan, mutta tällaiset seisaukset eivät missään tapauksessa saa ylittää kolmeakymmentä minuuttia työvuoroa kohti. Tällaista lupaa älköön myönnettäkö, ennenkuin tällaisen järjestelmän välttämättömyys on vahvistettu virallisella tutkimuksella jokaisessa erikoisessa tapauksessa ja neuvoteltua asianomaisten työntekijäedustajien kanssa.

b) 9 artiklan mukaan myönnettyjen ylityntien lukumäärää voidaan korottaa enintään seitsemäänkymmeneenviiteen tuntiin vuodessa.

2. Sitäpaitsi voi asianomainen viranomaisen hyväksyä työehtosopimuksia, jotka määräävät vielä lisäksi enintään seitsemänkymmenenviiden tunnin ylityön vuodessa. Näistä ylitunneista on maksettava korvausta niiden perusteiden mukaan, jotka mainitaan 9 artiklan 2 kohdassa. Sitä alkoon myönnettäkö kaikille maanalaisille ruskohiilikaivoksille vaan ainoastaan erikoisille piireille tai kaivoksille, joissa erikoiset teknilliset tai geologiset seikat niin vaativat.

14 artikla.

Päivänvalossa oleviin kivihiili- ja ruskohiilikaivoksiin ei tämän sopimuksen 3—13 artiklaa sovelleta. Kuitenkin sitoutuvat ne jäsenvaltiot, jotka ratifioivat tämän sopimuksen, soveltamaan tällaisiin kaivoksiin vuoden 1919 Washingtonin sopimuksen määräyksiä, jotka koskevat työajan rajoittamista teollisuusyrityksissä kahdeksaan tuntiin päivässä ja neljäänkymmeneen kahdeksaan tuntiin viikossa; kuitenkin alkoon se ylityöaika, joka mainitun sopimuksen 6 artiklan b) kohdan mukaan saadaan käyttää, ylittääkö sataa tuntia vuodessa. Erikoisten olosuhteitten niin vaatiessa, ja ainoastaan silloin, voi asianomainen viranomaisen hyväksyä työehtosopimuksia, jotka myöntävät mainittujen sadan tunnin ylittämisen vielä enintään sadalla tunnilla vuodessa.

15 artikla.

Mikään tämän sopimuksen määräys ei saa aiheuttaa sellaista muutosta työaikaa koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön, että ne vakuudet, jotka se tarjoaa työntekijöille, sen kautta vähenevät.

16 artikla.

Tämän sopimuksen määräykset voi hallitus jokaisessa maassa väliaikaisesti lakauttaa kansallista turvallisuutta uhkaavissa tapauksissa.

17 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifiointit on, Versaillesin sopimuksen XIII osan ja muiden rauhansopimusten vastaavien osien määräysten mukaisesti, ilmoitettava kansainliiton pääsihteerille ja on hänen ne rekisteröitävä.

18 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit on sihteeristössä rekisteröity.

2. Se tulee voimaan kuusi kuukautta sen jälkeen kuin kansainliiton pääsihteeri on rekisteröinyt kahden allamainitun jäsenvaltion ratifiointit: Belgia, Ranska, Alankomaat, Puola, Englanti, Tšhekkoslovakia ja Saksa.

3. Sen jälkeen sopimus tulee voimaan jokaiseen jäsenvaltioon nähden kuusi kuukautta siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi rekisteröitiin.

19 artikla.

Niin pian kuin kahden, 18 artiklan toisessa kohdassa mainitun jäsenvaltion ratifiointit on rekisteröity sihteeristössä, on kansainliiton pääsihteerin ilmoitettava siitä kaikille kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille. Hänen tulee niinkään ilmoittaa näille niiden ratifiointien rekisteröinnit, jotka muut järjestön jäsenvaltiot myöhemmin ilmoittavat hänelle.

20 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sittenkuin viisi vuotta on kulunut sopimuksen ensimmäi-

sestä voimaantulemispäivästä, irtisanoa sen kirjelmällä, joka annetaan kansainliiton pääsihteerille tiedoksi hänen rekisteröitäväkseen. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä sihteeristössä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen eikä yhden vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun viisivuotiskauden umpeenkulumisen jälkeen käyttä tässä artiklassa säädettyä irtisanomisoikeutta, on sidottu sitä seuraavan viiden vuoden ajaksi ja voi sen jälkeen tässä artiklassa määrätyillä ehdoilla irtisanoa tämän sopimuksen jokaisen kolmivuotiskauden päätyttyä.

21 artikla.

1. Viimeistään ennen kolmivuotiskauden päättymistä tämän sopimuksen voimaantulopäivästä lukien, on kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston otettava päiväjärjestykseen kysymys tämän sopimuksen muuttamisesta kokonaan tai osittain seuraavissa suhteissa:

- a) mahdollisuus vielä lyhentää 3 artiklan 2 kohdassa mainittua työaikaa;
- b) oikeus käyttää 5 artiklassa mainittua poikkeuksellista laskemistapaa;
- c) mahdollisuus muuttaa 13 artiklan 1 a) ja b) kohdan määräyksiä tarkoituksella lyhentää työaikaa;
- d) mahdollisuus rajoittaa 14 artiklassa mainittuja ylityötunteja.

2. Jokaisen kymmenvuotiskauden päätyttyä tämän sopimuksen voimaantulopäivästä lukien on kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston sitäpaitsi annettava yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja sen on otettava harkittavaksi, onko syytä ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sopimuksen muuttamisesta kokonaan tai osittain.

22 artikla.

1. Jos konferenssi hyväksyi uuden sopimuksen, joka muuttaa tämän sopimuksen kokonaan tai osittain, eikä uusi sopimus toisin määrää:

a) katsotaan se seikka, että joku jäsenvaltio on ratifioinut uuden, muutoksia sisältävän sopimuksen, jos tämä on tullut voimaan, semmoisenaan tämän sopimuksen irtisanomiseksi huolimatta siitä, mitä 20 artiklassa edellä säädetään;

b) eivät jäsenvaltiot siitä päivästä lukien, jona uusi, muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan, enää saa ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus nykyisessä muodossaan ja nykyisen sisältöisenä voimaan niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää uutta sopimusta.

23 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaakin pidettävä alkuperäisenä.

Teksti alkuperäisillä kielillä.

Projet de Convention [N° 46] limitant la durée du travail dans les mines de charbon (révisé en 1935).

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 4 juin 1935 en sa dix-neuvième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la revision partielle de la convention limitant la durée du travail dans les mines de charbon adoptée par la Conférence à sa quinzième session, question qui constitue le septième point à l'ordre du jour de la session,

Considérant que ces propositions doivent prendre la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce vingt-et-unième jour de juin mil neuf cent trente-cinq, le projet de convention ci-après qui sera dénommé Convention (révisée) sur la durée du travail (mines de charbon), 1935:

Article 1.

1. La présente convention s'applique à toutes les mines de charbon, c'est-à-dire à toute mine d'où il est extrait soit seulement de la houille ou du lignite, soit principalement de la houille ou du lignite en même temps que d'autres minéraux.

2. Pour l'application de la présente convention, est considérée comme „mine

Draft Convention [No. 46] limiting hours of work in coal mines (revised 1935).

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Nineteenth Session on 4 June 1935, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the partial revision of the Convention limiting hours of work in coal mines adopted by the Conference at its Fifteenth Session, which is the seventh item on the Agenda of the Session, and

Considering that these proposals must take the form of a Draft International Convention,

adopts, this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and thirty-five, the following Draft Convention which may be cited as the Hours of Work (Coal Mines) Convention (Revised), 1935:

Article 1.

1. This Convention shall apply to all coal mines, that is to say, to any mine from which only hard coal or lignite, or principally hard coal or lignite together with other minerals, is extracted.

2. For the purpose of this Convention, the term „lignite mine” shall mean any

de lignite'', toute mine d'où il est extrait un charbon d'âge géologique postérieur au carbonifère.

Article 2.

Pour l'application de la présente convention, est considérée comme „ouvrier”:

- a) dans les mines souterraines de charbon, toute personne occupée aux travaux souterrains, quelle que soit l'entreprise qui l'emploie et quelle que soit la nature des travaux auxquels elle est employée, à l'exception des personnes occupant un poste de surveillance ou de direction et ne participant normalement à aucun travail manuel;
- b) dans les mines de charbon à ciel ouvert, toute personne occupée directement ou indirectement à extraction du charbon, à l'exception des personnes occupant un poste de surveillance ou de direction et ne participant normalement à aucun travail manuel.

Article 3.

1. La durée du travail dans les mines souterraines de houille consiste dans la durée de présence dans la mine, déterminée de la manière suivante:

- a) est considérée comme durée de présence dans une mine souterraine, la période comprise entre le moment où l'ouvrier entre dans la cage pour descendre et le moment où il en sort, la remonte effectuée;
- b) dans les mines où l'entrée a lieu par galerie, sera considéré comme durée de présence dans la mine le temps qui s'écoule entre le moment où l'ouvrier franchit l'entrée de la galerie d'accès et celui où il est de retour à la surface.

2. Dans aucune mine souterraine de houille, la durée de présence de chaque ouvrier dans la mine ne pourra excéder sept heures quarante-cinq minutes par jour.

mine from which coal of a geological period subsequent to the carboniferous period is extracted.

Article 2.

For the purpose of this Convention, the term „worker” shall mean:

- (a) in underground coal mines, any person occupied underground, by whatever employer and on whatever kind of work he may be employed, except persons engaged in supervision or management who do not ordinarily perform manual Work;
- (b) in open coal mines, any person employed directly or indirectly in the extraction of coal, except persons engaged in supervision or management who do not ordinarily perform manual work.

Article 3.

1. Hours of work in underground hard coal mines shall mean the time spent in the mine, calculated as follows:

- (a) time spent in an underground mine shall mean the period between the time when the worker enters the cage in order to descend and the time when he leaves the cage after re-ascending;
- (b) in mines where access is by an adit the time spent in the mine shall mean the period between the time when the worker passes through the entrance of the adit and the time of his return to the surface.

2. In no underground hard coal mine shall the time spent in the mine by any worker exceed seven hours and fortyfive minutes in the day.

Article 4.

Les prescriptions de la présente convention seront considérées comme remplies si la durée comprise entre le moment où les premiers ouvriers du poste ou d'un groupe quelconque quittent la surface et celui où ils regagnent la surface est la même que celle fixée au paragraphe 2 de l'article 3. L'ordre et la durée, tant de la descente que de la remonte d'un poste ou d'un groupe quelconque d'ouvriers, devront, en outre, être sensiblement les mêmes.

Article 5.

1. Sous réserve des dispositions du deuxième alinéa du présent article, les prescriptions de la présente convention seront considérées comme remplies si la législation nationale prescrit qu'en vue du calcul de la durée de présence dans la mine, la descente ou la remonte des ouvriers soit calculée d'après la durée moyenne pondérée de descente ou de remonte de tous les postes d'ouvriers de l'ensemble du pays. Dans ce cas, la période comprise entre le moment où le dernier ouvrier du poste quitte la surface et celui où le premier ouvrier du même poste regagne la surface, ne devra dans aucune mine dépasser sept heures quinze minutes; toutefois, il ne pourra être autorisé aucun système de réglementation en vertu duquel la durée moyenne du travail des abatteurs considérés comme une catégorie d'ouvriers serait supérieure à celle des autres catégories d'ouvriers du même poste occupés aux travaux souterrains.

2. Tout Membre qui, ayant pratiqué la méthode prévue au présent article, appliquerait ultérieurement les dispositions des articles 3 et 4, devra réaliser ce changement simultanément dans l'ensemble du pays et non pas dans une partie du pays.

Article 4.

The provisions of this Convention shall be deemed to be complied with if the period between the time when the first workers of the shift or of any group leave the surface and the time when they return to the surface is the same as that laid down in paragraph 2 of Article 3. The order of and the time required for the descent and ascent of a shift and of any group of workers shall, moreover, be approximately the same.

Article 5.

1. Subject to the provisions of the second paragraph of this Article, the provisions of this Convention shall be deemed to be complied with if the national laws or regulations prescribe that for calculating the time spent in the mine the descent or ascent of the workers is to be calculated according to the weighted average duration of the descent or ascent of all shifts of workers in the whole country. In this case, the period between the time when the last worker of the shift leaves the surface and the time when the first worker of the same shift returns to the surface shall not in any mine exceed seven hours and fifteen minutes; provided that no method of regulation shall be permitted by which the hewers as a class of workers would on the average work longer hours than the other classes of underground workers in the same shift.

2. Any Member which, having applied the method laid down in this Article, subsequently applies the provisions of Articles 3 and 4 shall make the change simultaneously for the whole country and not for any part thereof.

Article 6.

1. Les ouvriers ne devront pas être occupés aux travaux souterrains dans les mines de charbon le dimanche ou les jours de fêtes légales.

Toutefois, la disposition ci-dessus sera considérée comme satisfaite si les ouvriers disposent d'un repos de vingt-quatre heures consécutives, dont dix-huit au moins comprises dans le dimanche ou le jour de fête légale.

2. La législation nationale pourra autoriser les exceptions suivantes aux dispositions du paragraphe précédent pour les ouvriers âgés de plus de dix-huit ans:

- a) pour les travaux qui, par leur nature, sont nécessairement continus;
- b) pour les travaux relatifs à l'aérage de la mine, à la prévention de dommages aux installations d'aérage et à la protection de la mine, ainsi que pour les travaux de premier secours en cas d'accident et de maladie, et les soins à donner aux animaux;
- c) pour les travaux d'arpentage des mines, lorsque ces travaux ne peuvent être effectués les autres jours sans interruption ou dérangement apporté à l'exploitation;
- d) pour les travaux urgents relatifs aux machines et autres installations, lorsqu'il est impossible de les exécuter pendant la période de fonctionnement normal de l'exploitation, ainsi que dans des autres cas urgents ou exceptionnels qui se produisent indépendamment de la volonté de l'exploitant.

3. Les autorités compétentes prendront les mesures nécessaires pour qu'aucun travail ne soit effectué le dimanche ou les jours de fêtes légales, en dehors des exceptions autorisées par le présent article.

4. Les travaux autorisés en vertu du paragraphe 2 du présent article seront

Article 6.

1. Workers shall not be employed on underground work in coal mines on Sundays and legal public holidays:

Provided that this requirement shall be deemed to be complied with if the workers enjoy a rest period of twenty-four consecutive hours, of which at least eighteen fall upon the Sunday or legal public holiday.

2. National laws or regulations may authorise the following exceptions to the provisions of the preceding paragraph for workers over eighteen years of age:

- (a) for work which, owing to its nature, must be carried on continuously;
- (b) for work in connection with the ventilation of the mine and the prevention of damage to the ventilation apparatus, safety work, work in connection with first aid in the case of accident and sickness, and the care of animals;
- (c) for survey work in so far as this cannot be done on other days without interrupting or disturbing the work of the undertaking;
- (d) for urgent work in connection with machinery and other appliances which cannot be carried out during the regular working time of the mine, and in other urgent or exceptional cases which are outside the control of the employer.

3. The competent authorities shall take appropriate measures for ensuring that no work is done on Sundays and legal public holidays except as authorised by this Article.

4. Work permitted under paragraph 2 of this Article shall be paid for at not less

rémunérés à un taux majoré d'au moins vingt-cinq pour cent par rapport au salaire normal.

5. Les ouvriers qui sont occupés dans une large mesure à des travaux visés au paragraphe 2 du présent article devront bénéficier, soit d'une période de repos compensateur, soit d'une majoration de salaire adéquate s'ajoutant à celle qui est stipulée au paragraphe 4 du présent article. Les détails de l'application de cette disposition seront réglés par la législation nationale.

Article 7.

Des règlements de l'autorité publique fixeront une durée de présence dans la mine, plus courte que celle prescrite aux articles 3, 4 et 5, pour les ouvriers occupés dans les chantiers que des conditions anormales de température, d'humidité ou autres rendraient particulièrement insalubres.

Article 8.

1. Des règlements de l'autorité publique pourront autoriser un dépassement des limites fixées aux articles 3, 4, 5 et 7 en cas d'accident survenu ou imminent, en cas de force majeure ou de travail urgent à effectuer aux machines, à l'outillage ou aux installations de la mine résultant d'avaries survenues auxdites machines, audit outillage ou auxdites installations, même si une production accidentelle de charbon en résulte, mais uniquement dans la mesure nécessaire pour éviter qu'une gêne sérieuse ne soit apportée à la marche normale de l'exploitation.

2. Des règlements de l'autorité publique pourront autoriser un dépassement des limites fixées aux articles 3, 4, 5 et 7 pour des ouvriers affectés à des travaux qui, par leur nature, sont nécessairement continus, ou à des occupations techniques qui sont indispensables à la préparation

than one-and-a-quarter times the regular rate.

5. Workers who are engaged to any considerable extent on work permitted under paragraph 2 of this Article shall be assured either a compensatory rest period or an adequate extra payment in addition to the rate specified in paragraph 4 of this Article. The detailed application of this provision shall be regulated by national laws or regulations.

Article 7.

Lower maxima than those specified in Articles 3, 4 and 5 shall be laid down by regulations made by public authority for workers in workplaces which are rendered particularly unhealthy by reason of abnormal conditions of temperature, humidity or other cause.

Article 8.

1. Regulations made by public authority may provide that the hours specified in Articles 3, 4, 5 and 7 may be exceeded in case of accident, actual or threatened, in case of *force majeure*, or in case of urgent work to be done to machinery, plant or equipment of the mine as result of a breakdown of such machinery, plant or equipment even if coal production is thereby incidentally involved, but only so far as may be necessary to avoid serious interference with the ordinary working of the mine.

2. Regulations made by public authority may provide that the hours specified in Articles 3, 4, 5 and 7 may be exceeded in the case of workers employed on operations which by their nature must be carried on continuously or on technical work, in so far as their work is necessary for

ou à l'achèvement régulier de l'exploitation ou à sa reprise en plein travail par un poste suivant et qui ne sont pas liées à la production ou au transport du charbon. Pour chacun de ces ouvriers, la prolongation ainsi autorisée ne pourra excéder, sauf dans les cas prévus aux paragraphes 3 et 4 du présent article, une demi-heure par jour.

3. Des règlements de l'autorité publique pourront autoriser un dépassement de plus d'une demi-heure par rapport aux limites fixées aux articles 3, 4, 5 et 7 pour les catégories suivantes d'ouvriers:

- a) ouvriers dont la présence est indispensable à la marche des engins d'exhaure et de ventilation et à la marche des engins de compression d'air nécessaires à la ventilation;
- b) magasiniers du fond;
- c) machinistes de treuils souterrains et conducteurs de locomotives ainsi que leurs aides indispensables.

Toutefois, aucun ouvrier des catégories ci-dessus et affecté à des travaux qui, par leur nature, sont nécessairement continus, ne pourra être employé pendant plus de huit heures par jour, non compris le temps passé par cet ouvrier dans la mine pour atteindre le lieu du travail et en revenir, étant entendu que dans chaque cas ce temps sera réduit au minimum indispensable.

En outre, dans le cas:

- a) des magasiniers du fond;
- b) des préposés et machinistes de puits intérieurs affectés au transport du personnel;
- c) des conducteurs de locomotives affectés au transport du personnel;
- d) des aides indispensables aux catégories b) et c) ci-dessus;

la durée de la prolongation sera celle

preparing or terminating work in the ordinary way or for a full resumption of work on the next shift, provided, however, that this shall not refer to the production or transport of coal. The additional time so authorised for any individual worker shall not, except as specified in paragraphs 3 and 4 of this Article, exceed half an hour on any day.

3. Regulations made by public authority may provide that the hours specified in Articles 3, 4, 5 and 7 may be exceeded to an extent exceeding half an hour in the case of the following grades:

- (a) workers whose presence is indispensable for the work of ventilation and pumping stations and of such compressed air stations as are necessary for ventilation;
- (b) underground storemen; and
- (c) winchmen and locomotive drivers and their indispensable assistants:

Provided that no worker in the above grades who is employed on operations which by their nature must be carried on continuously may be employed for more than eight hours per day exclusive of the time spent in the mine by that worker in reaching and returning from his place of work, it being understood that in each case this time will be reduced to the indispensable minimum.

Provided also that in the case of

- (a) underground storemen;
- (b) enginemen and men in charge of internal shafts who are engaged upon the transport of workers;
- (c) drivers of locomotives who are engaged upon the transport of workers; and
- (d) the indispensable assistants of the grades specified in clauses (b) and (c);

the limit of such extension shall be that

fixée par les règlements édictés par l'autorité publique.

4. Des règlements de l'autorité publique pourront autoriser un dépassement des limites fixées aux articles 3, 4, 5 et 7 et aux paragraphes 2 et 3 du présent article pour les ouvriers dont la présence est indispensable à la marche des engins d'exhaure, de ventilation et de compression d'air, mais seulement dans la mesure nécessaire pour permettre le changement périodique de l'horaire des équipes; les dépassements accomplis en vertu de la présente disposition ne pourront être considérés comme heures supplémentaires, étant entendu qu'aucun de ces ouvriers ne pourra être employé plus de vingt et un postes au cours d'une période de trois semaines, la durée des postes étant, suivant les catégories d'ouvriers visées, celle définie aux paragraphes 2 et 3 du présent article.

5. Dans le cas de mines en exploitation normale, le nombre d'ouvriers visés dans les paragraphes 2 et 3 du présent article ne devra jamais dépasser cinq pour cent de l'effectif total du personnel de la mine.

6. Les heures supplémentaires effectuées en vertu des dispositions du présent article seront rémunérées à un taux majoré d'au moins vingt-cinq pour cent par rapport au salaire normal.

Article 9.

1. Des règlements de l'autorité publique pourront, en dehors des dispositions de l'article 8, mettre soixante heures supplémentaires au maximum par an à la disposition des entreprises pour l'ensemble du pays.

2. Ces heures supplémentaires seront rémunérées à un taux majoré d'au moins vingt-cinq pour cent par rapport au salaire normal.

fixed by the regulations of the public authority.

4. Regulations made by public authority may provide that the limit of hours specified in Articles 3, 4, 5 and 7 and in paragraphs 2 and 3 of this Article may be exceeded in the case of workers whose presence is indispensable for the work of underground ventilation, pumping and compressed air stations, but only to such extent as may be necessary to permit the periodical change-over of shifts, and time worked in virtue of this provision shall not be deemed to be overtime, so however that during any period of three weeks no worker shall work more than twenty-one shifts of the length prescribed for his grade by paragraph 2 or paragraph 3 of this Article as the case may be.

5. In the case of mines in normal operation the number of persons coming under paragraphs 2 and 3 of this Article shall at no time exceed five per cent. of the total number of persons employed at the mine.

6. Overtime worked in virtue of the provisions of this Article shall be paid for at not less than one-and-a-quarter times the regular rate.

Article 9.

1. Regulations made by public authority may, in addition to the provisions of Article 8, put not more than sixty hours' overtime in the year at the disposal of undertakings throughout the country as a whole.

2. This overtime shall be paid for at not less than one-and-a-quarter times the regular rate.

Article 10.

Les règlements mentionnés aux articles 7, 8 et 9 seront pris après consultation des organisations patronales et ouvrières intéressées.

Article 11.

Les rapports annuels à fournir conformément à l'article 408 du Traité de Versailles et aux articles correspondants des autres Traités de Paix devront contenir tous les renseignements nécessaires sur les mesures prises pour réglementer la durée du travail en conformité des articles 3, 4 et 5. Ils devront fournir, en outre, des renseignements complets sur les règlements pris en vertu des articles 7, 8, 9, 12, 13 et 14 et sur leur application.

Article 12.

En vue de faciliter l'application des dispositions de la présente convention, la direction de chaque mine devra:

- a) faire connaître au moyen d'affiches apposées d'une manière apparente sur le carreau de la mine ou en tout autre lieu convenable, ou selon tout autre mode approuvé par l'autorité publique, les heures auxquelles doivent commencer et se terminer la descente et la remonte des ouvriers, soit du poste, soit d'un groupe quelconque.

L'horaire prévu sera approuvé par l'autorité publique et fixé de façon que la durée de présence de chaque ouvrier ne dépasse pas les limites prescrites par la présente convention, et, une fois notifié, il ne pourra être modifié qu'avec l'approbation de l'autorité publique selon le mode et la forme d'avis approuvés par elle.

Article 10.

The regulations mentioned in Articles 7, 8 and 9 shall be made by public authority after consultation with the organisations of employers and workers concerned.

Article 11.

The annual Reports to be submitted under Article 408 of the Treaty of Versailles and the corresponding Articles of the other Treaties of Peace shall contain all information as to the action taken to regulate the hours of work in accordance with the provisions of Articles 3, 4 and 5. They shall also furnish complete information concerning the regulations made under Articles 7, 8, 9, 12, 13 and 14 and concerning their enforcement.

Article 12.

In order to facilitate the enforcement of the provisions of this Convention, the management of every mine shall be required:

- (a) to notify by means of notices conspicuously posted at the pithead or in some other suitable place, or by such other method as may be approved by the public authority, the hours at which the workers of each shift or group shall begin to descend and shall have completed the ascent.

These hours shall be approved by the public authority and be so fixed that the time spent in the mine by each worker shall not exceed the limits prescribed by this Convention. When once notified, they shall not be changed except with the approval of the public authority and by such notice and in such manner as may be approved by the public authority.

b) inscrire sur un registre, selon un mode uniforme déterminé par la législation nationale, toutes les prolongations effectuées en vertu des articles 8 et 9.

(b) to keep a record in the form prescribed by national laws or regulations of all additional hours worked under Articles 8 and 9.

Article 13.

1. Dans les mines souterraines de lignite, les articles 3 et 4 et les articles 6 à 12 de la présente convention s'appliquent sous réserve des dispositions suivantes:

a) Dans les conditions prévues par la législation nationale, l'autorité compétente peut permettre que les pauses collectives entraînant un arrêt de la production ne soient pas comprises dans la durée de présence dans la mine, à condition que ces pauses n'excèdent en aucun cas une durée de trente minutes par poste. Cette permission ne sera accordée qu'après que la nécessité d'appliquer un tel système aura été établie par une enquête officielle dans chaque cas particulier et après consultation des représentants des travailleurs intéressés.

b) Le nombre des heures supplémentaires prévu à l'article 9 pourra être porté à soixante-quinze au maximum par an.

2. En outre, l'autorité compétente peut admettre des conventions collectives qui prévoient soixante-quinze autres heures supplémentaires au maximum par an. Ces heures doivent être également rémunérées au taux prévu par le paragraphe 2 de l'article 9. Elles ne peuvent être admises pour l'ensemble des mines souterraines de lignite, mais seulement pour des districts ou des mines particuliers où des conditions techniques au géologiques spéciales les justifient.

Article 13.

1. In underground lignite mines Articles 3 and 4 and Articles 6 to 12 of this Convention shall apply subject to the following provisions:

(a) in accordance with such conditions as may be prescribed by national laws or regulations, the competent authority may permit collective breaks involving a stoppage of production not to be included in the time spent in the mine, provided that such breaks shall in no case exceed thirty minutes for each shift. Such permission shall only be given after the necessity for such a system has been established by official investigation in each individual case, and after consultation with the representatives of the workers concerned.

(b) the number of hours' overtime provided for in Article 9 may be increased to not more than seventy-five hours a year.

2. In addition, the competent authority may approve collective agreements which provide for not more than seventy-five hours' further overtime a year. Such further overtime shall likewise be paid for at the rate prescribed in Article 9, paragraph 2. It shall not be authorised generally for all underground lignite mines, but only in the case of individual districts or mines where it is required on account of special technical or geological conditions.

Article 14.

Dans les mines à ciel ouvert de houille et de lignite, les articles 3 à 13 de la présente convention ne sont pas applicables. Toutefois, les Membres qui ratifient la présente convention s'engagent à appliquer à ces mines les dispositions de la convention de Washington de 1919 tendant à limiter à huit heures par jour et à quarante-huit heures par semaine le nombre des heures de travail dans les établissements industriels, sous réserve que le nombre des heures supplémentaires pouvant être effectuées en vertu de l'article 6, alinéa *b*), de ladite convention n'excédera pas cent par an. Au cas où des besoins particuliers l'exigent, et dans ce cas seulement, l'autorité compétente peut autoriser des conventions collectives qui prévoient l'addition, aux cent heures susmentionnées, de cent autres heures au plus par an.

Article 15.

Rien dans cette convention n'aura pour effet de modifier les législations nationales relatives aux heures de travail, dans le sens d'un amoindrissement des garanties quelles accordent aux travailleurs.

Article 16.

L'application des dispositions de la présente convention peut être suspendue dans tout pays par le gouvernement en cas d'événement présentant un danger pour la sécurité nationale.

Article 17.

Les ratifications officielles de la présente convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 14.

In open hard coal and lignite mines Articles 3 to 13 of this Convention shall not be applicable. Nevertheless, Members which ratify this Convention undertake to apply to these mines the provisions of the Washington Convention of 1919 limiting the hours of work in industrial undertakings to eight in the day and forty-eight in the week, provided that the amount of overtime which may be worked in virtue of Article 6, paragraph (*b*), of the said Convention shall not exceed one hundred hours a year. Where special needs so require, and only in such cases, the competent authority may approve collective agreements which provide for an increase of the aforesaid one hundred hours by not more than a further hundred hours a year.

Article 15.

Nothing in this Convention shall have the effect of altering national laws or regulations with regard to hours of work so as to lessen the guarantees thereby afforded to the workers.

Article 16.

The operation of the provisions of this Convention may be suspended in any country by the Government in the event of emergency endangering the national safety.

Article 17.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 18.

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

2. Elle entrera en vigueur six mois après que les ratifications de deux des Membres suivants auront été enregistrées par le Secrétaire général de la Société des Nations: Allemagne, Belgique, France, Grande-Bretagne, Pays-Bas, Pologne, Tchécoslovaquie.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre six mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 19.

Aussitôt que les ratifications de deux des Membres mentionnées au deuxième alinéa de l'article 18 auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 20.

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de cinq années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de cinq années mentionnée au paragraphe

Article 18.

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Secretariat.

2. It shall come into force six months after the date on which the ratifications of two of the following Members have been registered by the Secretary-General of the League of Nations: Belgium, Czechoslovakia, France, Germany, Great Britain, Netherlands and Poland.

3. Thereafter the Convention shall come into force for any Member six months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19.

As soon as the ratifications of two of the Members mentioned in the second paragraph of Article 18 have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 20.

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of five years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of five years mentioned in the preceding

précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article, sera lié pour une nouvelle période de cinq années et, par la suite pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de trois années dans les conditions prévues au présent article.

Article 21.

1. Au plus tard avant l'expiration d'un délai de trois ans après l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail insérera à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision de la présente convention sur les points suivants:

- a) possibilité d'une nouvelle réduction de la durée du travail visée par l'article 3, paragraphe 2;
- b) faculté de recourir à la méthode exceptionnelle de calcul prévue à l'article 5;
- c) possibilité d'une modification des dispositions de l'article 13, paragraphe 1, alinéas a) et b) dans le sens d'une réduction de la durée du travail;
- d) possibilité d'une réduction du nombre des heures supplémentaires prévues à l'article 14.

2. En outre, à l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 22.

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision

paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of five years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of three years under the terms provided for in this Article.

Article 21.

1. At the latest within three years from the coming into force of this Convention the Governing Body of the International Labour Office shall place on the Agenda of the Conference the question of the revision of this Convention on the following points:

- (a) the possibility of a further reduction in the hours of work provided for in paragraph 2 of Article 3;
- (b) the right to have recourse to the exceptional method of calculation laid down in Article 5;
- (c) the possibility of modifying the provisions of Article 13, paragraph 1, sub-paragraphs (a) and (b), in the direction of a reduction of the hours of work;
- (d) the possibility of a reduction in the amount of overtime provided for in Article 14.

2. Moreover, at the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 22.

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in

totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 20 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 23.

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 20 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 23.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

II. Suosituksen ja niiden sopimusehdotusten tekstit, joita ei esitetä ratifioitaviksi.

1. Sopimusehdotus (N:o 47), joka koskee työajan lyhentämistä neljänsäksentoista tuntiin viikossa.

Kansainliiton kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi, joka on kokoontunut Genèveen 4 päivänä kesäkuuta 1935 yhdeksäntoista istuntoonsa ja ottanut huomioon:

että työajan lyhentämistä koskeva kysymys on kuudentena ohjelmakysymyksenä istunnon päiväjärjestyksessä;

että työttömyys on niin laajalle levinnyt ja tullut niin pitkäaikaiseksi, että nykyään maailmassa on miljoonia työntekijöitä, jotka ovat joutuneet kurjuuteen ja puutteeseen, mistä he itse eivät ole vastuussa ja mistä pääsemistä heillä on oikeus vaatia;

että on suotavaa, että työntekijöille, mikäli mahdollista, valmistetaan tilaisuus osallistua etuihin, jotka johtuvat nopeasta teknillisestä kehityksestä, mikä on luonteenomaista nykyaikaiselle teollisuudelle;

että kansainvälisen työkonferenssin kahdeksäntoista ja yhdeksäntoista istunnon hyväksymien päätöslauselmien mukaisesti on välttämättöntä koettaa niin paljon kuin mahdollista lyhentää työaikaa kaikilla työaloilla;

hyväksyy tänä 22 päivänä kesäkuuta 1935 seuraavan sopimusehdotuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee neljänsäksentoista tuntiin viikkoa, 1935”.

1 artikla.

Jokainen kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltio, joka ratifioi tämän sopimuksen, selittää kannattavansa:

a) neljänsäksentoistuntin viikon periaatetta siten sovellettuna, ettei se aiheuta työntekijäin elintason alenemista;

b) sellaisiin toimenpiteisiin ryhtymistä tai niiden edistämistä, joiden katsotaan voivan johtaa tähän päämäärään;

ja sitoutuu soveltamaan tätä periaatetta eri työaloilla niiden yksityiskohtaisten määräysten mukaisesti, jotka mahdollisesti voidaan antaa erikoissopimuksissa ja jotka mainittu jäsenvaltio ratifioi.

2 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifiointit on ilmoitettava kansainliiton pääsihteerille ja on hänen ne rekisteröitävä.

3 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääsihteerin on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä, kun pääsihteerin on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit.

3. Sen jälkeen tämä sopimus tulee voimaan kuhunkin jäsenvaltioon nähden kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi rekisteröitiin.

4 artikla.

Niin pian kuin kahden kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltion ratifiointit on rekisteröity, on kansainliiton pääsihteerin ilmoitettava siitä kaikille kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille. Hänen on niinkään ilmoitettava näille niiden ratifiointien rekisteröinnit, jotka muut järjestön jäsenvaltiot myöhemmin ilmoittavat hänelle.

5 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sittenkuin kymmenen vuotta on kulunut siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, irtisanoa sen kirjelmällä, joka annetaan kansainliiton pääsihteerille ja jonka hän rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen eikä vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenvuotiskauden päättymisestä käytä tässä artikkelissa säädettyä irtisanomisoikeutta, on sidottu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen, huomioonottaen tässä artikkelissa määrätyt ehdot, irtisanoa sopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päättyessä.

6 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden päätyttyä tämän sopimuksen voimaantulopäivästä lu-

kien on kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston esitettävä yleiselle konferenssille selostus sopimuksen soveltamisesta ja otettava harkittavaksi, onko syytä ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen muuttamisesta kokonaan tai osittain.

7 artikla.

1. Jos konferenssi hyväksyisi uuden sopimuksen, joka muuttaa tämän sopimuksen kokonaan tai osittain, eikä uusi sopimus toisin määrää:

a) katsotaan se seikka, että joku jäsenvaltio on ratifioinut uuden, muutoksia sisältävän sopimuksen, jos tämä on tullut voimaan, semmoisenaan tämän sopimuksen irtisanomiseksi huolimatta siitä, mitä 5 artikkelissa edellä säädetään;

b) eivät jäsenvaltiot siitä päivästä lukien, jona uusi, muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan, enää voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus nykyisessä muodossaan ja nykyisen sisältöisenä voimaan niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää uutta sopimusta.

8 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaaakin pidettävä alkuperäisenä.

2. Sopimusehdotus (n:o 48), joka koskee kansainvälisen järjestelmän perustamista oikeuksien säilyttämiseksi työkyvyttömyys-, vanhuus- ja kuolemantapausvakuutuksessa.

Kansainliiton kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

kokoonnuttuaan kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsumana Genèveen 4 päivänä kesäkuuta 1935 yhdeksänteentoista istuntoonsa, ja

päätettyään hyväksyä toiseen maahan muuttavien työntekijäin hyväksi erinäisiä esityksiä, jotka koskevat hankkimisasteella olevien ja jo hankittujen oikeuksien säilyttämistä työkyvyttömyys-, vanhuus- ja kuolemantapausvakuutuksessa, mikä asia on ensimmäisenä ohjelmakohtana istunnon päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä esitykset saavat kansainvälisen sopimusehdotuksen muodon,

hyväksyy tänä 22 päivänä kesäkuuta 1935 seuraavan sopimusehdotuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee muuttavien työntekijäin eläkeoikeuksien säilyttämistä, 1935”.

I osa. Kansainvälisen järjestelmän perustaminen.

1 artikla.

1. Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioiden kesken perustetaan järjestelmän hankkimisasteella olevien tai jo hankittujen oikeuksien säilyttämiseksi pakollisissa työkyvyttömyys-, vanhuus- ja kuoleman-

tapausvakuutuslaitoksissa (joita seuraavassa nimitetään vakuutuslaitoksiksi).

2. Aina kun tämän sopimuksen II, III, IV ja V osissa puhutaan „jäsenvaltioista”, tarkoittaa tämä sanonta vain niitä kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joita tämä sopimus sitoo.

II osa. Hankkimisasteella olevien oikeuksien säilyttäminen.

2 artikla.

1. Henkilöihin nähden, jotka ovat kuuluneet vakuutuslaitoksiin kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, toimittaa jokainen sellainen laitos, henkilöiden kansallisuuteen katsomatta, vakuutuskausien yhteenlaskemisen seuraavien sääntöjen mukaisesti.

2. Oikeuksien säilyttämistä varten hankkimisaikana lasketaan yhteen:

a) maksukaudet;

b) kaudet, joilta maksuja ei ole ollut suoritettava, mutta joiden aikana oikeudet pyytetään voimassa sen lainsäädännön perusteella, jonka alaisina kaudet ovat umpeenkuluneet;

c) kaudet, joiden aikana rahasuoritus on maksettu työkyvyttömyys- tai vanhuusvakuutuksen kautta toisessa jäsenvaltiossa;

d) kaudet, joiden aikana rahasuoritus on maksettu muun sosiaalivakuutushaaran kautta toisessa jäsenvaltiossa, mikäli vastaava suoritus olisi omiaan pysyttämään.

voimassa hankkimisasteella olevat oikeudet siitä vakuutuslaitoksesta voimassa olevan lainsäädännön mukaan, joka toimittaa yhteenlaskun.

3. Mitä tulee:

I) odotusajan umpeenkulumiseen (vakuutusvelvollisuuden minimiaika) tai sen maksujen määrän suorittamiseen, joka vaaditaan oikeuden saamiseksi erinäisiin erikois-etuihin (taatut minimi);

II) oikeuksien takaisin voittamiseen;

III) oikeuteen päästä vapaaehtoiseen vakuutukseen;

IV) oikeuteen saada lääkärin- ja sairaushoitoa;

lasketaan yhteen:

a) maksukaudet;

b) kaudet, joilta vakuutusmaksuja ei ole ollut suoritettava, mutta jotka otetaan huomioon odotusajan umpeenkulumiseen nähden niinhyvin sen lainsäädännön mukaisesti, jonka alaisina ne ovat umpeenkuluneet kuin myös siitä vakuutuslaitoksesta voimassa olevan lainsäädännön mukaan, joka toimittaa yhteenlaskun.

4. Siinä tapauksessa, että yhden jäsenvaltion lainsäädäntö tekee määrättyjen etujen myöntämisen riippuvaksi ehdosta, että kaudet ovat umpeenkuluneet ammatissa, joka on erikoisen vakuutusjärjestelmän alainen, ei kuitenkaan 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa ole laskettava yhteen muita kausia kuin ne, jotka ovat umpeenkuluneet muiden jäsenvaltioiden vastaavien erikoisvakuutusjärjestelmien alaisina. Jos jollakin jäsenvaltiolla ei ole kysymyksessä olevaan ammattiin nähden erikoista vakuutusjärjestelmää, lasketaan yhteen ne kaudet, jotka ovat umpeenkuluneet ammatissa sen vakuutusjärjestelmän alaisena, jota siihen sovelletaan.

5. Maksukaudet ja niihin verrattavat kaudet, jotka ovat umpeenkuluneet samanaikaisesti kahden tai useamman jäsenvaltion vakuutuslaitoksessa, otetaan yhteenlaskussa huomioon vain kerran.

3 artikla.

1. Jokainen vakuutuslaitos, josta hakija, yhteenlaskettujen vakuutuskausien perusteella on oikeutettu saamaan suorituksen, laskee suorituksen määrän sen lainsäädännön mukaan, joka laitokseen nähden on voimassa.

2. Suorituksiin tai suoritusten osiin, jotka vaihtelevat vakuutusajan mukaan ja jotka vahvistetaan yksinomaan niihin kausiin nähden, jotka ovat umpeenkuluneet maksuvelvollisesta vakuutuslaitoksesta voimassaolevan lainsäädännön mukaisesti, ei mitään tasausta sovelleta.

3. Suoritukset tai suoritusten osat, jotka vahvistetaan vakuutusajasta riippumatta ja jotka muodostavat määräerän tai määräprosentin siitä palkasta, joka otetaan vakuutuksessa huomioon, tai keskimääräinen maksu monin kerroin, tasoitettakoon suhteessa, joka vallitsee niiden kausien, jotka otetaan huomioon suoritusten laskemista varten maksuvelvollisesta vakuutuslaitoksesta voimassa olevan lainsäädännön mukaan, ja niiden kausien kokonaismäärän kesken, jotka otetaan huomioon suorituksia laskettaessa kaikkien niiden vakuutuslaitosten lakien mukaan, joita kysymys koskee.

4. 2 ja 3 kohdan määräyksiä on sovellettava eläkeavustuksiin, lisäeläkkeisiin tai eläkkeiden osiin, jotka suoritetaan yleisistä varoista.

5. Tämä sopimus ei säännöstele lääkärin- ja sairashoitokustannusten jakamista.

4 artikla.

Kun yhteenlasketut vakuutuskaudet, jotka ovat umpeenkuluneet vakuutuslaitoksessa jossakin jäsenvaltiossa, eivät nouse kahteenkymmeneenkuuteen maksuviikkoon, kieltäytyköön se laitos tai ne laitokset, joissa ne ovat umpeenkuluneet, suoritusvelvollisuuden täyttämisestä. Kausia, joilta suoritusvelvollisuus täten on evätty, eivät mitkään muut kysymyksessä olevat laitokset voi

ottaa huomioon 3 artiklan 3 kohdan mukaista tasoitusta toimitettaessa.

5 artikla.

1. Jos henkilö, joka on oikeutettu suoriin vähintään kahden jäsenvaltion vakuutuslaitoksesta, voisi, jollei tätä sopimusta olisi, niiden kausien perusteella, jotka ovat umpeenkuluneet yhdessä näistä laitoksista, vaatia suoritusta, joka ylittää niiden suoritusten kokonaismäärän, johon hän on oikeutettu 3 artiklan mukaisesti, on hänellä oikeus saada viimeksimainitulta laitoksesta erotusta vastaava lisäys.

2. Kun useat vakuutuslaitokset ovat velvollisia maksamaan tällaista lisäystä, on edunnauttijalla oikeus suurimpaan lisäykseen, ja sentähden on maksuvastuu jaettava näiden laitosten kesken suhteellisesti niihin lisäyksiin nähden, jotka niiden muuten olisi ollut suoritettava.

6 artikla.

Asianomaisten jäsenvaltioiden keskinäisillä sopimuksilla säädettäkseen:

a) suoritusten laskemistavasta, joka poikkeaa 3 artiklassa annetuista säännöistä, mutta jonka tulos yleensä vastaa ainakin sitä, joka saataisiin soveltamalla mainittua artiklaa; kuitenkin alkoon suoritusten kokonaismäärä missään tapauksessa alittako korkeinta suoritusta, jonka jokin vakuutuslaitoksista maksaisi yksinomaan siinä umpeenkuluneiden kausien perusteella;

b) jäsenvaltion vakuutuslaitoksen oikeudesta vapautua maksuvelvollisuuksistaan vakuutettua ja tämän oikeudenomistajia kohtaan suorittamalla toisen jäsenvaltion vakuutuslaitokselle, johon vakuutettu on liittynyt, pääoman, joka vastaa hänen hankkimisasteella olevia oikeuksiaan eroamishetkellä; kuitenkin edellytetään tätä varten, että viimeksimainittu laitos suostuu järjestykseen ja sitoutuu käyttämään pääoman oikeuksien kattamiseen;

c) jäsenvaltioiden vakuutuslaitosten maksamien suoritusten kokonaismäärän rajoittamisesta sen suorituksen määrään, jonka se laitos, jolla on edullisin lainsäädäntö, olisi huomioonotettavien kausien kokonaismäärän perusteella velvollinen suorittamaan.

7 artikla.

Hakijan ei tarvitse anoa suoritusta muilta kuin yhdeltä niistä vakuutuslaitoksista, joihin hän on kuulunut. Tämän laitoksen on sitten käännyttävä muiden hakemuksessa mainittujen laitosten puoleen.

8 artikla.

Toisen jäsenvaltion rahassa ilmoitetun rahamäärän muuttamiseksi on vakuutuslaitoksen, joka on vastaanottanut suoritushakemuksen, sovellettava sitä näiden kahden rahalajin välistä suhdetta, jota sen neljänneksen ensimmäisenä päivänä, jonka kuluessa hakemus on tehty, noudatetaan sen jäsenvaltion pääpörssissä, jonka rahassa summa on ilmoitettu. Toinen vaihtamismenetelmä voidaan kuitenkin määrätä asianomaisten jäsenvaltioiden kesken tehdyllä sopimuksella.

9 artikla.

Jokainen jäsenvaltio voi kieltäytyä soveltamasta sopimuksen tämän osan määräyksiä jäsenvaltioon nähden, jonka lainsäädäntö ei peitä sitä vastuuvaraa, johon nähden suoritusta pyydetään.

III osa. Hankittujen oikeuksien säilyttäminen.

10 artikla.

1. Henkilöt, jotka ovat kuuluneet jonkin jäsenvaltion vakuutuslaitokseen sekä heidän oikeudenomistajansa, saavat täysin nauttia suorituksista, joihin oikeus on hankittu vakuutuksella:

a) jos he asuvat jonkin jäsenvaltion alueella heidän kansallisuuteensa katso-
matta;

b) jos he ovat jonkin jäsenvaltion kansa-
laisia heidän asuinpaikkaansa katsomatta.

2. Kuitenkaan ei eläkeavustuksia, eläke-
lisäyksiä tai eläkkeen osia, jotka suori-
taan yleisistä varoista, tarvitse suorittaa
henkilöille, jotka eivät ole jonkin jäsenval-
tion kansalaisia.

3. Viiden vuoden aikana tämän sopimuk-
sen alkuperäisestä voimaantulemisesta lu-
kien on jokaisen jäsenvaltion varattava
niiden jäsenvaltioiden kansalaisille, joiden
kanssa se tästä on tehnyt lisäsopimuksia,
yleisistä varoista maksettavia eläkeavustuk-
sia, lisäeläkkeitä tai eläkkeen osia.

11 artikla.

1. Eläkettä, johon oikeus säilyy 10:n-
nen artiklan mukaisesti, alkoon vaihdettako ker-
tamaksuun, joka alittaa eläkkeen pääoma-
arvon.

2. Kuitenkin voi suoritusvelvollinen va-
kuutuslaitos vaihtaa eläkkeen, jonka kuukau-
tinen erä on vähäinen, pääomaan, lasket-
tuna laitokseen nähden voimassaolevan lain-
säädännön mukaan. Tätä pääomaa alkoon
vähennettävä sillä perusteella, että edun-
nauttija asuu ulkomailla.

12 artikla.

1. Jäsenvaltion lainsäädännön määräyk-
siä, jotka sallivat suoritusten tasoittamisen
tai väliaikaisen lakkauttamisen niiden sat-
tuessa yhteen muiden sosiaalivakuutusasu-
tusten tai toimen kanssa, joka vaatii pa-
kollista vakuutusta, sovellettaisiin tämän
sopimuksen alaisiin edunnauttijoihin myös-
kin kun kysymys sellaisista suorituksista,
joihin hän on hankkinut oikeuden toisen
jäsenvaltion vakuutusjärjestelmän alaisena
tai toimen perusteella tällaisen jäsenvaltion
alueella.

2. Määräyksiä, jotka sallivat tasoittami-
sen tai väliaikaisen lakkauttamisen samaan

vastuuvaaraan kohdistuvien suoritusten yh-
tyessä, ei kuitenkaan ole sovellettava sellai-
siin suorituksiin, joihin oikeus on hankittu
tämän sopimuksen II:n osan mukaisesti.

13 artikla.

Vakuutuslaitoksen, jonka tämän sopimuk-
sen mukaan on maksettava suorituksia, on
suorituksen saajiin nähden täytettävä mak-
suvelvollisuutensa oman maansa rahassa.

IV osa. Keskinäinen hallintoapu.

14 artikla.

1. Jäsenvaltioiden viranomaisten ja va-
kuutuslaitosten on avustettava keskinäisesti
toisiaan samassa määrin kuin oman sosiaali-
vakuutuslainsäädännön soveltamisessakin.
Varsinkin on niiden, toisen jäsenvaltion
vakuutuslaitoksen pyynnöstä, tarkastettava
sekä toimitettava selvityksiä ja lääketieteel-
lisiä tutkimuksia, jotta voitaisiin saada sel-
ville, täyttävätkö henkilöt, jotka saavat suo-
rituksia vakuutuslaitoksesta, niiden saami-
seen vaadittavat ehdot.

2. Mikäli asianomaiset jäsenvaltiot eivät
toisin ole sopineet, korvataan täten saa-
dusta avunannosta aiheutuneet kustannuk-
set sen vakuutuslaitoksen tai viranomaisen
taksan mukaan, joka on antanut avun, tai,
jollei taksaa ole, todellisten kulujen mu-
kaan.

15 artikla.

Jäsenvaltion lainsäädännössä säädetty va-
pautus maksujen suorittamisesta asiakir-
joista, jotka on jätettävä viranomaisille tai
vakuutuslaitoksille, ulotetaan myöskin kos-
kemaan vastaavia asiakirjoja, kun ne tätä
sopimusta sovellettaessa on jätettävä viran-
omaisille tai vakuutuslaitoksille toisessa jä-
senvaltiossa.

16 artikla.

Asianomaisten jäsenvaltioiden keskusvi-
ranomaisten suostumuksella antakoon va-

kuutuslaitos, jonka on maksettava suorituksia edunnauttijalle, joka asuu muun jäsenvaltion alueella, sovittujen ehtojen mukaisesti edunnauttijan asuinpaikan vakuutuslaitoksen tehtäväksi maksaa suoritukset sen puolesta.

V osa. Kansainvälisen järjestelmän vaikutukset.

17 artikla.

Jokainen jäsenvaltio, joka sinä päivänä, jona se ratifioi tämän sopimuksen, ei vielä ole perustanut jotakin jäljempänä mainituista järjestelmistä, sitoutuu kahdentoista kuukauden kuluessa mainitusta päivästä lukien perustamaan:

a) joko teollisuus- ja kauppayritysten palkannauttijain enemmistöä varten pakollisen vakuutuksen, joka oikeuttaa eläkkeeseen viimeistään kuudenkymmenenviiden vuoden iässä;

b) tai teollisuus- ja kauppayritysten palkannauttijain pääasiallista osaa varten pakollisen vakuutuksen, joka peittää työkyvyttömyys-, vanhuus- ja kuolemantapausvastuun.

18 artikla.

1. Jokaisen jäsenvaltion on kohdeltava muiden jäsenvaltioiden kansalaisia samalla tavalla kuin omia kansalaisiaan sekä pakolliseen vakuutukseen liittymiseen että vakuutusasuoihin nähden, niihin luettuina eläkeavustukset, eläkkeenlisäykset tai eläkkeen osat, jotka maksetaan yleisistä varoista.

2. Jokainen jäsenvaltio pidättäköön kuitenkin omille kansalaisilleen eläkeavustuksesta, eläkkeenlisäyksestä tai eläkkeen osista tulevat edut, jotka maksetaan yleisistä varoista ja suoritetaan yksinomaan vakuutetuille, jotka ovat ylittäneet määräin, silloin kun pakollinen vakuutuslainsäädäntö tulee voimaan.

19 artikla.

Jäsenvaltiot voivat sopia tästä sopimuksesta tehtävistä poikkeuksista erikoissopimuksilla, jotka kuitenkin alkoot koskeko sopimuksen ulkopuolella olevien jäsenvaltioiden oikeuksia ja velvollisuuksia, ja joiden tulee myönteisellä tavalla säännöstellä hankkimisasteella olevien oikeuksien sekä hankittujen oikeuksien säilymistä ja tämä ehdoilla, jotka suurin piirtein katsoen ovat ainakin yhtä edulliset kuin mitä tässä sopimuksessa säädetään.

20 artikla.

1. Jäsenvaltioiden avuksi tämän sopimuksen soveltamisessa perustetaan kansainväliseen työtoimistoon valiokunta, johon kuuluu yksi edustaja jokaista jäsenvaltiota kohden sekä kolme henkilöä, jotka työtoimiston hallintoneuvoston, asianomaisten hallitusten, työnantajain ja työntekijäin edustajat valitsevat. Valiokunta vahvistaa itse työjärjestyksensä.

2. Yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä, joita käsilläoleva kysymys voi koskea, valiokunta suosittelee, huomioonottaen tämän sopimuksen periaatteet ja tarkoituksen, tavan, miten tätä sopimusta on sovellettava.

21 artikla.

1. Kun ennen tämän sopimuksen voimaantuloa eläkettä ei ole maksettu tai eläkkeen maksaminen on väliaikaisesti lakkautettu sillä perusteella, että asianomainen oleskelee ulkomailla, on eläke maksettava tai eläkkeen maksaminen jälleen alettava tämän sopimuksen mukaisesti ja sopimuksen voimaantulopäivästä lukien asianomaiseen jäsenvaltioon nähden.

2. Tätä sopimusta sovellettaessa on otettava huomioon vakuutuskaudet, jotka ovat päättyneet ennen sopimuksen voimaantuloa, mikäli nämä kaudet olisi ollut otettava huomioon siinä tapauksessa, että sopimus olisi ollut voimassa niiden aikana.

3. Oikeudet, joista on päätetty ennen tämän sopimuksen voimaantuloa, on, mikäli niitä ei ole korvattu pääomalla, asianomaisen henkilön pyynnöstä, jota asia voi koskea, otettava uudelleen tarkastuksen alaiseksi. Tarkastus ei kuitenkaan velvoita maksamaan rästissä olevaa erää tai maksamaan takaisin suoritusta, joka kohdistuu aikaan ennen sopimuksen voimaantuloa asianomaiseen jäsenvaltioon nähden.

22 artikla.

1. Jäsenvaltion tämän sopimuksen irtisanominen ei vaikuta tämän jäsenvaltion vakuutuslaitosten velvollisuuksiin, mikäli nämä johtuvat vastuuvaaroista, jotka ovat toteutuneet ennenkuin irtisanominen on tullut voimaan.

2. Hankkimisasteella olevat oikeudet, jotka pysytetään voimassa tämän sopimuksen perusteella, eivät lakkaa olemasta voimassa sopimuksen irtisanomisen johdosta; niiden enempi voimassapitäminen siitä päivästä lukien, jolloin sopimuksen voimassaolo lakkaa, on säännösteltävä siinä lainsäädännössä, jonka alainen asianomainen vakuutuslaitos on.

VI osa. Loppumääräykset.

23 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifiointit on ilmoitettava kansainliiton pääsihteerille ja on hänen ne rekisteröitävä.

24 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääsihteerin on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kaksitoista kuukautta sen jälkeen kuin pääsihteerin on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit.

3. Sen jälkeen tämä sopimus tulee voimaan jokaiseen jäsenvaltioon nähden kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi rekisteröitiin.

25 artikla.

Niin pian kuin kahden kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltion ratifiointit on rekisteröity, on kansainliiton pääsihteerin ilmoitettava siitä kaikille kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille. Hänen tulee niinkään ilmoittaa näille niiden ratifiointien rekisteröinnit, jotka muut järjestön jäsenvaltiot myöhemmin ilmoittavat hänelle.

26 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sittenkuin viisi vuotta on kulunut sopimuksen ensimmäisestä voimaantulemispäivästä, irtisanoa sen kirjelmällä, joka annetaan kansainliiton pääsihteerille ja jonka hän rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluessa sen rekisteröimisestä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen eikä vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun viisivuotisen ajanjakson päättymisestä käytä tässä artiklassa määrättyä irtisanomisoikeutta, on sidottu uudeksi viisivuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen huomioonottaen tässä artiklassa määrätyt ehdot irtisanoa sopimuksen kunkin viisivuotiskauden päättyessä.

27 artikla.

Jokaisen viisivuotiskauden päätyttyä tämän sopimuksen voimaantulopäivästä lukien on kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston annettava yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja sen on niinkään harkittava, onko syytä ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen muuttamisesta kokonaan tai osittain.

28 artikla.

Jos konferenssi hyväksyisi uuden sopimuksen, joka muuttaa tämän sopimuksen kokonaan tai osittain, eikä uusi sopimus toisin määrää:

a) katsotaan se seikka, että joku jäsenvaltio on ratifioinut uuden, muutoksia

sisältävän sopimuksen, jos tämä on tullut voimaan, semmoisenaan tämän sopimuksen irtisanomiseksi, huolimatta siitä mitä 26 artiklassa edellä säädetään;

b) eivät jäsenvaltiot siitä päivästä lukien, jona uusi, muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan, enää saa ratifioida tätä sopimusta.

Kuitenkin jää tämä sopimus nykyisessä muodossaan ja nykyisen sisältöisenä voi-

maan niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää uutta sopimusta.

29 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaakin pidettävä alkuperäisenä.

3. Sopimusehdotus (N:o 49), joka koskee työajan lyhentämistä pullolasitehtaissa.

Kansainliiton kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

kokoonnuttuaan Genèveen kesäkuun 4 päivänä 1935 yhdeksäntoista istuntoonsa;

ottaa huomioon, että kysymys työajan lyhentämisestä on kuudentena ohjelmakohtana istunnon päiväjärjestyksessä,

vahvistaa neljäkymmenen tunnin sopimuksessa, 1935, esitetyn periaatteen, joka myös käsittää työntekijäin elintason säilyttämisen,

päättää viipymättä sovelluttaa pullolasitehtaisiin lyhennettyä työaikaa,

hyväksyy tänä 25 päivänä kesäkuuta 1935 seuraavan sopimusehdotuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee työajan lyhentämistä pullolasitehtaissa, 1935”.

1 artikla.

1. Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka pullolasitehtaissa, joissa pulloja valmistetaan automaattisilla koneilla, työskentelevät toisiaan seuraavissa työvuoroissa ja joita käytetään töihin, jotka tarkoittavat kaasugeneraattorien, vannauunien, automaattisten koneiden ja jäähdytysuunien käyttöä, tai toimiin, jotka liittyvät mainittuihin töihin.

2. Tätä sopimusta sovellettaessa tarkoitetaan sanalla „pullot”, muitakin samallaisia lasiesineitä, joita valmistetaan käyttämällä samaa menetelmää kuin pulloja valmistettaessa.

2 artikla.

1. Henkilöitä, joihin tätä sopimusta sovelletaan, on pidettävä työssä järjestelmän mukaan, joka käsittää vähintään neljä työvuoroa.

2. Näiden henkilöiden työaika älköön keskimäärin ylittääkö neljääkymmentäkahta tuntia viikossa.

3. Tämä keskimääräinen aika on laskettava ajanjaksoa kohti, joka ei ylitä neljää viikkoa.

4. Työvuoron työaika ei saa ylittää kahdeksaa tuntia.

5. Kahden työvuoron välinen lepoaika älköön samaan työkuntaan nähden alittako kuuttatoista tuntia; kuitenkin voidaan tätä aikaa, kun se katsotaan tarpeelliseksi, lyhentää työ kuntien työaikajärjestystä määrällä aikaisesti muutettaessa.

3 artikla.

1. 2 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä rajoja voidaan ylittää ja 5 kohdassa säädettyä lepoaikaa lyhentää, mutta ainoastaan siinä määrin, kuin on tarpeen vakavan häiriön välttämiseksi yrityksen säännöllisessä käynnissä:

a) onnettomuuden sattuessa tai uhatessa, kiireellisiä töitä varten koneissa tai muissa käyntilaitteissa tai force majeure-tapauksessa;

b) työkunnan yhden tai useamman henkilön odottamattoman poissaolon korvaamiseksi.

2. Tämän artiklan nojalla suoritetuista ylityötunneista on annettava kohtuullinen

korvaus perusteilla, jotka määrätään kansallisessa lainsäädännössä tai asianomaisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen keskinäisissä sopimuksissa.

4 artikla.

Tämän sopimuksen määräysten tehokkaan soveltamisen helpottamiseksi jokaisen työnantajan on:

a) tiedoitettava näkyvästi asetetulla julkipanolla laitoksessa tai muussa sopivassa paikassa tai muulla asianomaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla kellonmäärät, jolloin jokaisen työkunnan työvuoro alkaa ja päättyy;

b) kun työaikajärjestys on ilmoitettu, oltava sitä muuttamatta muutoin kuin asianomaisten viranomaisten tiedoitukselle hyväksymää tapaa ja muotoa noudattaen;

c) pidettävä asianomaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla luetteloa kaikista 3 artiklan nojalla suoritetuista ylitunneista sekä niistä suoritetuista korvauksista.

5 artikla.

Mikään tämän sopimuksen määräys ei muuta tapaa tai työnantajain ja työntekijöiden välistä sopimusta, joka takaa edullisemmat ehdot kuin mitä tässä sopimuksessa määrätään.

6 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifiointit on ilmoitettava kansainliiton pääsihteerille ja on hänen ne rekisteröitävä.

7 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääsihteerille on rekisteröity.

2. Se tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä kuin pääsihteerille on rekisteröity kahden kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltion ratifiointit.

3. Sen jälkeen tämä sopimus tulee voimaan jokaiseen jäsenvaltioon nähden kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi on rekisteröity.

8 artikla.

Niin pian kuin kahden kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltion ratifiointit on rekisteröity, on kansainliiton pääsihteerin siitä ilmoitettava kaikille kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille. Hänen tulee niinkään ilmoittaa näille niiden ratifiointien rekisteröinnit, joita järjestön muut jäsenvaltiot myöhemmin ilmoittavat hänelle.

9 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi kymmenen vuoden kuluttua, lukien siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, irtisanoa sen ilmoituksella, joka annetaan kansainliiton pääsihteerille ja jonka hän rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua siitä päivästä lukien, jona se rekisteröitiin.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen eikä yhden vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenvuotiskauden umpeenkuluminen jälkeen käytä tässä artiklassa määrättyä irtisanomisoikeutta, on sidottu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen, huomioonottaen tässä artiklassa määrättyt ehdot, irtisanoa sopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päättyessä.

10 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden päätyttyä tämän sopimuksen voimaantulosta lukien on kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston annettava yleiselle konferenssille se-
lostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja sen on harkittava, onko syytä ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen tarkistuksesta kokonaan tai osittain.

11 artikla.

1. Jos konferenssi hyväksyisi uuden sopimuksen, joka muuttaa tämän sopimuksen kokonaan tai osittain, eikä uusi sopimus toisin määrää:

a) katsotaan se seikka, että joku jäsenvaltio on ratifioinut muutoksia sisältävän uuden sopimuksen, jos tämä on tullut voimaan, semmoisenaan tämän sopimuksen irtisanomiseksi, huolimatta siitä, mitä 9 artiklassa edellä säädetään.

b) eivät jäsenvaltiot siitä päivästä lukien, jona uusi, muutoksia sisältävä sopi-

mus on tullut voimaan, enää saa ratifioida tätä sopimusta.

Kuitenkin jää tämä sopimus nykyisessä muodossaan ja nykyisen sisältöisenä voimaan niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää uutta sopimusta.

12 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaakin pidettävä alkuperäisenä.

4. Suositus (N:o 45), joka koskee nuorisotyöttömyyttä.

Kansainliiton kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

kokoonnuttuaan kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genèveen 4 päivänä kesäkuuta 1935 yhdeksänteentoista istuntoonsa, ja

päätettyään hyväksyä erinäisiä esityksiä, jotka koskevat nuorisotyöttömyyttä, mikä asia on kolmantena ohjelmakohtana istunnon päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä esitykset saavat suosituksen muodon,

hyväksyy tänä 15 päivänä kesäkuuta 1935 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on oleva „Suositus, joka koskee nuorisotyöttömyyttä, 1935”.

Huomauttaen, että konferenssi useissa tilaisuuksissa on kiinnittänyt hallitusten huomion niihin taloudellisiin toimenpiteisiin, joihin olisi ryhdyttävä sen yleisen pulan poistamiseksi, mistä johtuu suuren työntekijäjoukon työttömyys,

siihen nähden, että tätä työttömyyttä jatkuu ja se kohtaa suurta määrää nuoria henkilöitä, joiden pakollinen toimetttömyys voi vakavasti vahingoittaa heidän luonnetaan, alentaa heidän ammattitaitoaan ja uhata kansakuntien tulevaa kehitystä,

siihen nähden, että konferenssi kahdeksanneksentoista istunnossaan on hyväksynyt sopimusehdotuksen ja suosituksen, joka koskee työttömyysvakuutusta ja muita työttömien avustusmuotoja, mikä sopimusehdo-

tus ja suositus tarkoittivat myös nuoria työttömiä,

siihen nähden, että useat maat ovat ryhtyneet muihin toimenpiteisiin parantaakseen tilannetta, jonka vakavuus täydellä syyllä on huolestuttanut yleistä mielipidettä, sekä

ottaen ohjeekseen tällä alalla jo saavutetut kokemukset konferenssi suosittelee, että kaikki valtiot soveltattaisivat seuraavia periaatteita ja antaisivat kansainväliselle työtoimistolle raportin siitä, missä määrin ja millä tavoin näitä periaatteita on sovellettu:

Oppivelvollisuus; työhönpääsyikä; yleinen ja ammattiopetus.

1. Oppivelvollisuuden päättymisen minimi-ikä ja työhönpääsyn minimi-ikä on, niin pian kuin asianhaarat sen sallivat, vahvistettava vähintään 15 vuodeksi.

2. 1) Alaikäiset, jotka ovat ylittäneet oppivelvollisuuden päättymis-iän ja jotka eivät saa sopivaa työskentelyä, on kaikissa niissä tapauksissa, joissa koulun järjestely sen sallii, velvoitettava ottamaan yhä edelleen osaa koulun täydelliseen opetukseen siksi kunnes he saavat sopivaa työskentelyä.

2) Tämän periaatteen soveltamisessa tarkoittaa sana „sopiva” ensi sijassa työskentelyn pysyvyyttä ja tulevaisuuden mahdollisuuksia.

3) Tämän periaatteen soveltamisessa on koulu- ja työnvälitysviranomaisten sekä

työttömyysvakuutuslaitosten oltava läheisessä yhteistoiminnassa.

3. Tässä suosituksessa tarkoitetaan sanalla „alaikäinen” jokaista henkilöä alle 18 vuoden.

4. Maissa, joissa oppivelvollisuutta ei vielä ole, on se otettava käytäntöön niin pian kuin mahdollista ja 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

5. Asianomaisten julkisten viranomaisten on tarpeen vaatiessa myönnettävä vanhemmille elatusapua sinä aikana, jona oppivelvollisuus pidennetään 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

6. Edellämainittujen periaatteiden mukaisesti pidennetyn opetuksen ohjelmien tulee ennen kaikkea tarkoittaa alaikäisten yleiskasvatuksen parantamista, mutta samalla olla luonteeltaan yleistä valmistusta ammatin harjoittamiseen.

7. 1) On ryhdyttävä toimenpiteisiin alaikäisten kannustamiseksi, mikäli heillä on siihen vaadittavat taipumukset, oppivelvollisuuden lakattua, seuraamaan oppi- ja teknillisten koulujen täydellistä opetusta.

2) Maksuista vapauttamista tai niiden alentamista suositellaan sopivana keinona tämän periaatteen soveltamisessa.

8. Täydellisen oppivelvollisuuden päättyessä on alaikäiset velvoitettava kahdeksanteentoista ikävuoteensa saakka ottamaan osaa täydennyskursseihin, jotka käsittävät sekä yleis- että ammattiopetusta.

9. 1) Mikäli osanotto tällaisiin kursseihin ei olisi pakollista kaikille alaikäisille, on sen ainakin oltava pakollista nuorille työttömille määrätunteina päivässä tai, mikäli tämä ei ole mahdollista, määrätunteina viikossa.

2) Kun työttömien alaikäisten lukumäärä jollakin seudulla on tarpeeksi suuri, on heitä varten järjestettävä erikoisia kursseja.

3) On ryhdyttävä toimenpiteisiin tilaisuuden valmistamiseksi alaikäisille, jotka

ovat seuranneet jommassakummassa edellämainitussa kohdassa säädettyä opetusta, seurata, mikäli se on mahdollista, samantapaista opetusta sen jälkeen kun he ovat saaneet toimen.

10. Työtön alaikäinen, joka ei voi esittää pätevää syytä kieltäytymiseensä ottaa osaa kursseihin, joihin hän on velvollinen osallistumaan 9 kohdan nojalla, menettäköön, mikäli asianhaarat sitä vaativat, joksikin ajaksi kokonaan tai osittain oikeutensa työttömyyskorvaukseen tai -avustukseen.

11. 1) Nuorille työttömille kahdeksanteentoista kahdenteenkymmenenteenviiden-teen ikävuoteen saakka on ammattikasvatusta varten järjestettävä keskuksia, joissa myös annetaan yleistä opetusta; ne järjestetään asianhaaran mukaan ulko- tai sisäoppilaitoksiksi.

2) Nämä keskuksat on järjestettävä yhteistoiminnassa työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa.

12. 1) Näiden keskusten ohjelmien tulee käsittää, käytännöllisten kurssien ohella, opetusta, jolla on yleistä ammatillista tai sivistyksellistä merkitystä.

2) Henkilöiden, joille annetaan tehtäväksi pitää kursseja mainituissa keskuksissa, tulee saada asianmukainen korvaus ja heidät on valittava erikoisella huolella, mikäli mahdollista, sellaisten nuorten työttömien keskuudesta, joilla on vaadittavat edellytykset.

13. Nuorten henkilöiden, jotka ottavat osaa 9 tai 11 kohdan mukaisesti järjestettyihin kursseihin tai keskuksiin, tulee saada lisäavustuksia matkakulujen tai muiden, osanotosta johtuvien menojen peittämiseksi.

14. Nuoriin henkilöihin nähden, jotka lopetettuaan oppikoulu-, teknilliset tai korkeammat opintonsa eivät saa tointa, on ryhdyttävä toimenpiteisiin:

a) tilaisuuden valmistamiseksi heille täydentää teoreettista valmistustaan harjoittelulla teollisuus-, kauppa- tai muissa yrityksissä tai julkisessa hallinnossa; ollen kui-

tenkin tällöin tarkasti valvottava, etteivät harjoittelijat korvaa vakinaisia työntekijöitä;

b) heidän auttamisekseen esimerkiksi maksuttomilla kursseilla tai opinto- tai tutkimusstipendeillä, joko jatkamaan koulunkäyntiään oppilaitoksessa, jossa he ovat lopettaneet teknilliset tai korkeammat opintonsa, taikka harjoittamaan opintoja muussa yleistä tai ammattikasvatusta antavassa laitoksessa;

c) heidän valistamiseksi ammatteihin nähden, joissa on liikaa työntekijöitä, ja heidän auttamisekseen voittamaan ennakkoluulonsa, jotka estävät heitä antautumasta muuhun ammattiin.

15. On ryhdyttävä erikoisiin toimenpiteisiin kykenevän henkilökunnan kasvattamiseksi keskuksiin, jotka ovat tarkoitettut nuorten työttömien kasvatusta, virkistystä, sosiaalista avustamista tai työskentelyä varten. Tämä kasvatusta voisi sopivasti tapahtua erikoisissa keskuksissa, joihin voisi päästä nuoria työttömiä, joilla on tarpeelliset edellytykset.

Nuorten työttömien vapaa-ajan käyttö ja heidän sosiaalinen avustamisensa.

16. 1) Niihin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on kehittää nuorten työttömien yleistä ja ammattikasvatusta, tulee liittyä toimenpiteet, joiden kautta heidän käy mahdolliseksi viettää vapaa-aikansa hyödyllisellä ja miellyttävällä tavalla, kuten keskustusten perustaminen virkistystä ja fyysillisestä kasvatusta varten, lukusalien y. m. perustaminen.

2) Näitä keskuksia ei ole varattava nuoria työttömiä varten, vaan niiden tulee olla avoinna myös nuorille työssäoleville työntekijöille, jotta vältettäisiin kaikenlainen järjestelmällinen ero työtätekevien ja työttömien välillä.

3) Sellaiset keskuksot on asetettava pätevän henkilön valvonnan alaisiksi, mutta on niiden toiminta järjestettävä mikäli mahdollista yhteisneuvoin nuorten kanssa ja yhteistoimin heidän kesken.

17. On ryhdyttävä toimenpiteisiin, jotta maan eri osiin, joissa on tarpeeksi suuri määrä nuoria työttömiä, perustetaan sosiaalisia avustuskeskuksia ja majapaikkoja, joissa nuoret työttömät voivat halvalla hinnalla saada ruuan ja asunnon.

Ammatillisten järjestöjen tai yksityisten yhdistysten toimenpiteet.

18. Julkisten viranomaisten on tuettava ammatillisten järjestöjen tai muiden yhdistysten tekemiä aloitteita, jotka tarkoittavat kasvatuksen tai sosiaalisen avustuksen antamista nuorille työttömille.

Erikoiset työkeskukset.

19. Mikäli katsottaisiin sopivaksi perustaa 18—24 ikävuoden välillä olevia nuoria työttömiä varten työskentelykeskuksia, joiden päätarkoituksena ei olisi ammattikasvatuksen antaminen vaan työn hankkiminen muilla kuin työntekijäin normaalitöehdoilla, on ryhdyttävä riittäviin varotoimenpiteisiin näiden erikoisehtojen oikeudetoman hyväksikäyttämisen estämiseksi.

20. Osanoton näihin työkeskuksiin tulee olla kokonaan vapaaehtoista.

21. On ryhdyttävä kaikkiin varotoimenpiteisiin, jottei näistä keskuksista — olkoonpa ne julkisia tai yksityisiä — muodostu laitoksia sotilaskasvatusta varten. Yksityisten aloitteesta järjestetyt keskuksot on asetettava julkisen siviiliviranomaisen valvonnan alaisiksi.

22. Älköön ketään otettako työskentelykeskukseen ilman lääkärintarkastusta, jonka m. m. tulee todeta, että asianomainen on fyysillisesti sopiva suorittamaan hänelle tarkoitettua työtä.

23. Kaikki työkeskukset on järjestettävä noudattamalla mitä ankarimpia terveydenhoidollisia vaatimuksia.

24. Erikoista huomiota on kiinnitettävä olosuhteisiin ja kurinpitoon. Näiden keskusten järjestelyn tulee, mikäli mahdollista, olla sellainen, että se antaa nuorille työttömille tilaisuuden itsehallintoon, varsinkin mitä kurinpitoon tulee.

25. Jotta autettaisiin nuoria ylläpitämään säännöllistä yhteyttä perheidensä kanssa, on nämä keskukset järjestettävä niin lähelle heidän kotiaan kuin mahdollista.

26. 1) Työskentelykeskusten työohjelmat on vahvistettava siten, etteivät nämä keskukset kilpaile säännöllisissä töissä olevien työntekijäin kanssa.

2) Työ on, mikäli mahdollista, sovellettava asianomaisen iän, sukupuolen, voimien ja ammatin mukaan.

27. Näissä keskuksissa työskenteleville nuorille henkilöille suoritettavaan korvaukseen tulee ravinnon ja mahdollisesti työvaatteiden ja asunnon lisäksi kuulua rahapalkka.

28. Nuorille henkilölle, joille annetaan työtä näissä keskuksissa, on annettava mahdollisuus osallistua sosiaalivakuutusjärjestelmään, ja on tähän tarkoitukseen vaadittavat maksut keskusten suoritettava.

29. Jollei yleistä pakollista tapaturmavakuutusta ole olemassa, on näiden keskusten, mikäli niitä ei ole suoranaisesti järjestänyt julkinen viranomainen, joka toimii omalla vastuullaan, peitettävä vastuunsa vakuutuksella.

30. 1) Jotta työskentelykeskusten toimintaohjelmassa varattaisiin tarpeeksi aikaa järjestelyille yleistä kasvatusta, ammattikasvatusta, huvituksia, urheilua ja vapaa-aikoja varten, tulee tuottavaan työhön määrätyn työajan olla huomattavasti lyhyemmän kuin 40 tuntia viikossa.

2) Näiden keskusten tulee olla varustetuja kirjoilla.

31. 1) On vahvistettava yksityiskohtaisia sääntöjä työkeskusten henkilökunnan kasvattamista ja valitsemista varten ja tulee tällä henkilökunnalla olla perusteelliset tiedot sosiaalisista kysymyksistä yleensä ja varsinkin nuorisokysymyksestä.

2) Keskuksissa, jotka erikoisesti järjestetään nuoria tyttöjä varten, tulee henkilökunnan pääasiallisesti olla naisia.

3) Väliasteiset toimet on mahdollisimman laajassa määrin varattava nuorille henkilöille, jotka ovat päässeet mainittuihin keskuksiin ja todettu tarpeeksi sopiviksi.

4) Näiden keskusten tulee olla pätevän henkilön valvonnan alaisia, mutta on niiden toiminta mikäli mahdollista järjestettävä yhteisneuvoin nuorten kanssa ja yhteistoiminnassa heidän kesken.

32. 1) On perustettava keskusvalvontaneuvosto työkeskusjärjestelmän yleisvalvontaa varten.

2) Keskusvalvontaneuvostoon tulee kuulua edustavimpien työntekijä- ja työnantajajärjestöjen edustajia sekä niiden julkisten hallintoa harjoittavien edustajia, jotka käsittelevät työnvälitystä, yleisiä töitä, maataloutta, terveydenhoitoa, turvallisuutta, opetusta ja muita nuorisoa koskevia kysymyksiä.

3) Näistä edustajista tulee määräluvun olla naisia.

33. Keskusvalvontaneuvoston tai muun sopivan elimen on läheisessä yhteistoiminnassa yleisten työnvälitystoimistojen kanssa valvottava, että näissä keskuksissa käyville nuorille hankitaan säännöllinen toimi.

34. On ryhdyttävä toimenpiteisiin yhteishengen kehittämiseksi näissä leireissä työskentelevien nuorten keskuudessa ja heidän kannustamiseen muodostamaan osuustoiminnallisia työkuntia, jotka antautuvat esim. uudisviljelystöihin, yleisiin töihin tai käsityötuotantoon.

Erikoiset yleiset työt nuorille työttömille.

35. 1) Erikoisia yleisiä töitä on järjestettävä nuorten työttömien auttamiseksi; nämä työt on mikäli mahdollista sovellettava heidän ikänsä ja ammattinsa mukaan.

2) Nuoria työttömiä varten, jotka ovat lopettaneet oppikoulu-, teknilliset- tai korkeammat opintonsa, on työ mikäli mahdollista sovellettava heidän ammattivalmistuksensa mukaan.

3) Erikoisia työkeskuksia varten suositeltuja varotoimenpiteitä on myös, siinä määrin kuin se on sopivaa ja mahdollista, sovellettava niihin yleisiin töihin, jotka on järjestetty nuorten työttömien auttamiseksi.

Työnvälitys ja säännöllisten työmahdollisuuksien kehittäminen.

36. Kansallisen julkisen työnvälitysjärjestelmän tulee käsittää erikoisia paikallisia ja keskustatyönvälityselimiä nuorisoa varten alle 18 vuoden.

37. Erikoisten nuorisotyönvälityselimien tulee:

a) koettaa hankkia nuorille toimia, jotka ovat sopivia 2:2) momentissa annetun määritelmän mukaan;

b) käsittää osaston ammattiohjausta varten tai olla läheisessä yhteydessä sellaista ohjausta tarkoittavien riippumattomien laitosten kanssa.

38. Työnantajat on veloitettava ilmoittamaan paikalliselle nuorisotyönvälityselimelle nuorille henkilöille avoinna olevista paikoista sekä tällaisten nuorten henkilöiden toimeenottamisesta, mikä on tapahtunut ilman mainitun elimen välitystä.

39. Nuorisotyönvälityselimien on:

a) yhdessä ammattiohjauslaitosten, oppilaskomiteain ja vastaavanlaisten laitosten kanssa tarkastettava toimitetun työnvälityksen tuloksia saadakseen hyödyllisiä tie-

toja nuorison ammatillisesta tulevaisuudesta;

b) ylläpidettävä läheistä yhteyttä kaikkiin muihin yksityisiin tai julkisiin laitoksiin, jotka ovat tekemisissä nuorison kanssa, varsinkin kouluviranomaisiin.

40. Kehitettäessä nuorten, 18 vuotta täytäneiden henkilöiden työnvälitystä, on mikäli mahdollista ryhdyttävä toimiin näiden henkilöiden auttamiseksi heidän mukautumisekseen toiseen ammattiin.

41. On ryhdyttävä toimenpiteisiin nuorten työttömien siirtämiseksi kehittymässä oleviin ammatteihin ja seuduille, joissa näitä ammatteja harjoitetaan, sellaisilta seuduilta, joissa tärkeimmät teollisuudet näyttävät tuomituilta pysyvään rappiotilaan.

42. Hallitusten on tehtävä sopimuksia helpottaakseen opiskelevien toimessa olevien kansainvälistä vaihtoa, s. o. nuorten henkilöiden, jotka tahtovat kehittää ammattikelpoisuuttaan tutustumalla muiden maiden tapoihin.

43. Pyrkimyksiä jälleentyöhönpääsyn edistämiseksi normaalityöajan lyhentämisen kautta on erikoisesti toteutettava sen laatuksiin töihin nähden, joissa nuoria työntekijöitä käytetään.

Tilasto.

44. 1) Työttömyysvakuutuslaitosten, yleisten työnvälityslaitosten ja muiden laitosten, jotka laativat työttömyystilastoa, on tilastossaan ryhmitettävä erikoisen otsakkeen alle 25 vuotta nuoremmat työttömät.

2) Nämä on luokiteltava:

a) sukupuolen mukaan;

b) iän mukaan erottamalla alaikäiset ja muut nuoret henkilöt;

c) ammatin mukaan, jolloin henkilöt, joilla ei vielä ole ollut palkattua tointa, luokitellaan erikseen ja sen ammatin mukaan,

johon he ovat valmistuneet tai jossa he ovat hakenneet tointa.

45. Tällaisen säännöllisen tilaston puuttuessa tai sen täydentämiseksi on ajoittain toimeenpantava erikoisia tutkimuksia edellämainittujen tietojen sekä täydentävien tietojen saamiseksi m. m. työttömyyden pysyväisyydestä ja nuorten työttömien aikaisemmista työskentelyoloista.

46. Kun yleiseen väenlaskuun sisältyy työttömien laskeminen, on kyselykaavakkeen vastaukset laadittava siten, että saa-

daan mikäli mahdollista kaikki 44 kohdassa mainitut tiedot.

47. Siksi kunnes 1 momentissa suositeltuja toimenpiteitä täysin sovelletaan eri maissa, on laadittava vuotuinen tilasto niiden kouluikässä olevien lasten luvusta, joita vuoden kuluessa on käytetty työhön koulun ulkopuolella. Tämä tilasto on luokiteltava sukupuolen, ikäryhmän ja ammatin perusteella ja siitä tulee ilmetä viikontyöt ja vuodenaikat, jolloin työ on suoritettu, sekä työtuntien lukumäärä ja niiden aika.

Ulkoasiainvaliokunnan mietintö N:o 15
hallituksen esityksen johdosta, joka koskee sopimuksia ja
suositusta, mitkä kansainvälisen työjärjestön yleinen kon-
ferenssi on hyväksynyt yhdeksännellätoista istuntokaudel-
laan vuonna 1935.

Eduskunta on pöytäkirjanottein 23 päi-
vältä maaliskuuta 1937 lähettänyt ulko-
asiainvaliokunnan valmistelevasti käsiteltä-
väksi hallituksen esityksen n:o 34, joka
koskee sopimuksia ja suositusta, mitkä kan-
sainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi
on hyväksynyt yhdeksännellätoista istunto-
kaudellaan vuonna 1935.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti on
valiokunta hallituksen puheenaolevasta esi-
tyksestä hankkinut työväenasiainvaliokun-
nan lausunnon, joka liitetään tähän mietin-
töön.

Viitaten edellä mainittuun lausuntoon
valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

*että Eduskunta puolestaan hyväk-
syisi kansainvälisen työjärjestön
yleisen konferenssin vuonna 1935
hyväksymän sopimusehdotuksen, joka
koskee naisten pitämistä maanpin-
nanalaisissa töissä kaikenlaatuisissa
kaivoksissa;*

*että Eduskunta puolestaan hyväk-
syisi kansainvälisen työjärjestön
yleisen konferenssin vuonna 1935*

*hyväksymän ehdotuksen (muute-
tuksi) sopimukseksi, joka koskee työ-
ajan rajoittamista hiilikaivoksissa;
sekä*

*että Eduskunta lausuisi toivo-
muksen, että hallitus ottaisi harkit-
tavaksi eikä meillä voitaisi ryhtyä
toimenpiteisiin lainsäädäntöimme ke-
hittämiseksi siten, että voitaisiin ra-
tifioida kansainvälisen työjärjestön
yleisen konferenssin vuonna 1935
hyväksymät sopimusehdotukset, jotka
koskevat työajan lyhentämistä nel-
jäänkymmeneen tuntiin viikossa,
kansainvälisen järjestelmän perusta-
mista oikeuksien säilyttämiseksi työ-
kyvyttömyys-, vanhuus- ja kuole-
mantapausvakuutuksessa ja työ-
ajan lyhentämistä pullolasitehtaissa,
sekä että hallitus entistä laa-
jemmassa määrässä ryhtyisi toteut-
tamaan kansainvälisen työjärjestön
yleisen konferenssin samana vuonna
hyväksymää, nuorisotyöttömyyttä
koskevaa suositusta.*

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1937.

Asian käsittelyyn valiokunnassa ovat
ottaneet osaa puheenjohtaja Swentorzetski,
varapuheenjohtaja Kukkonen, jäsenet Col-

liander, Huotari, Kares, Komu, Leinonen,
Reinikainen, Räisänen, Sillanpää, Sund-
ström ja Takala sekä varajäsen Venho.

EDUSKUNNAN
TYÖVÄENASIAINVALIOKUNTA

Helsingissä,
16 päivänä huhtikuuta 1937.

Lausunto N:o 1.

Ulkoasiainvaliokunnalle.

Ulkoasiainvaliokunta on kirjeessä kulu-
van huhtikuun 2 päivästä pyytänyt edus-
kunnan päätöksen mukaisesti työväenasiain-
valiokunnan lausuntoa hallituksen esityk-
sestä n:o 34, joka koskee kansainvälisen
työjärjestön yleisen konferenssin vuonna
1935 hyväksymiä sopimuksia sekä suosi-
tusta. Asiaa käsitellessään valiokunta on
kuullut asiantuntijana esittelijäneuvos
Niilo A. Manniota.

Mitä ensinnä tulee sopimusehdotukseen,
joka koskee naisten pitämistä maanpinnan-
alaisissa töissä kaikenlaatuisissa kaivok-
sissa, on sen hyväksymisen edellytyksenä
meillä, niin kuin hallituksen esityksessä
huomautetaan, että maamme lainsäädäntö
sitä ennen saatetaan sopimuksen mukai-
seksi. Tätä tarkoittavan esityksen laiksi,
jolla kielletään pitämästä naista kaivos-
työssä, onkin eduskunta näillä valtiopäi-
villä äskettäin hyväksynyt. Näin ollen
eduskunta puolestaan voisi hyväksyä pu-
heenaolevan sopimuksen.

Myöskin toinen sopimusehdotus, joka
koskee työajan rajoittamista hiilikaivok-
sissa, voitaisiin valiokunnan mielestä, halli-
tuksen esityksessä mainitut näkökohdat
huomioon ottaen, ehdottaa eduskunnan hy-
väksyttäväksi.

Mitä sitten tulee hallituksen tiedonantoon
niistä sopimusehdotuksista, joita ei esitetä
ratifioitaviksi, toteaa valiokunta, että nämä
sopimusehdotukset, joista ensimmäinen kos-
kee työajan lyhentämistä neljäänkymme-
neen tuntiin viikossa, toinen kansainväli-
sen järjestelmän perustamista oikeuksien
säilyttämiseksi työkyvyttömyys-, vanhuus-

ja kuolemantapausvakuutuksessa ja kol-
mas työajan lyhentämistä pullolasitehtaissa,
ovat sellaisia, ettei niitä voitaisi hallituk-
sen esityksessä mainituista syistä meillä
vielä ratifioida. Kun mainitut sopimuseh-
dotukset ovat kuitenkin sellaisia, että nii-
den ratifioiminen meidänkin oloissamme
saattaa tulla mahdolliseksi, ja siihen olisi
pyrittävä, on valiokunta sitä mieltä, että
eduskunnan olisi syytä esittää hallitukselle
toivomus, että se, niin pian kuin olosuh-
teet sen sallivat, ryhtyisi toimenpiteisiin
lainsäädäntömme kehittämiseksi siten, että
nyt puheena olevat sopimusehdotukset voi-
taisiin meilläkin ratifioida sekä toteuttaa
se, mitä tiedonannossa mainitussa nouriso-
työttömyyttä koskevassa suosituksessa on
esitetty.

Edellä esitettyyn viitaten valiokunta
kunnioittaen esittää,

*että sopimusehdotukset, jotka kos-
kevat naisten pitämistä maanpinnan-
alaisissa töissä kaikenlaatuisissa kai-
voksissa sekä työajan rajoittamista
hiilikaivoksissa, olisi ehdotettava
Eduskunnan hyväksyttäväksi; sekä*

*että Eduskunnan päätettäväksi
olisi esitettävä toivomus, että halli-
tus, niin pian kuin olosuhteet sen
sallivat, ryhtyisi toimenpiteisiin
lainsäädäntömme kehittämiseksi si-
ten, että hallituksen esitykseen sisäl-
tyvässä tiedonannossa mainitut muut
sopimusehdotukset voitaisiin meillä-
kin ratifioida sekä toteuttaa se, mitä
suosituksessa on esitetty.*

Työväenasiainvaliokunnan puolesta:

K.-A. Fagerholm.

Viljo Linna.

Eduskunnan vastaus Hallituksen esitykseen,
joka koskee sopimuksia ja suositusta, mitkä kansainväli-
sen työjärjestön yleinen konferenssi on hyväksynyt yh-
deksännellätoista istuntokaudellaan vuonna 1935.

Eduskunnalle on annettu Hallituksen esitys N:o 34, joka koskee sopimuksia ja suositusta, mitkä kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi on hyväksynyt yhdeksännellätoista istuntokaudellaan vuonna 1935, ja Eduskunta, jolle Ulkoasiainvaliokunta on asiasta antanut mietintönsä N:o 15, on päättänyt

puolestaan hyväksyä kansainvälisen työjärjestön yleisen konferenssin vuonna 1935 hyväksymän sopimusehdotuksen, joka koskee naisten pitämistä maanpinnanalaisissa töissä kaikenlaatuisissa kaivoksissa; sekä

*puolestaan hyväksyä kansainvälisen työjärjestön yleisen konferenssin vuonna 1935 hyväksymän ehdotuksen (muutetuksi) sopimukseksi, joka koskee työajan rajoittamista hiilikai-
voksissa.*

Sen ohella Eduskunta on päättänyt lausua toivomuksen,

että Hallitus ottaisi harkittavaksi, eikö meillä voitaisi ryhtyä toimenpiteisiin lainsäädäntömme kehittämiseksi siten, että voitaisiin ratifioida kansainvälisen työjärjestön yleisen konferenssin vuonna 1935 hyväksymät sopimusehdotukset, jotka koskevat työajan lyhentämistä neljäänkymmeneen tuntiin viikossa, kansainvälisen järjestelmän perustamista oikeuksien säilyttämiseksi työkyvyttömyys-, vanhuus- ja kuolemantapausvakuutuksessa ja työajan lyhentämistä pullolasitehtaissa, sekä että Hallitus entistä laajemmassa määrässä ryhtyisi toteuttamaan kansainvälisen työjärjestön yleisen konferenssin samana vuonna hyväksymää, nuorisotyöttömyyttä koskevaa suositusta.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1937.
